

Strasburg, dnia 24.11.2015 r.
COM(2015) 586 final

2015/0270 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w celu ustanowienia europejskiego
systemu gwarantowania depozytów

UZASADNIENIE

Niniejszy wniosek ustawodawczy przewiduje ustanowienie europejskiego systemu gwarantowania depozytów (EDIS, ang. *European Deposit Insurance Scheme*) jako trzeciego filaru unii bankowej w trzech kolejnych etapach: stworzenie systemu reasekuracji krajowych systemów gwarantowania depozytów w pierwszym etapie trwającym trzy lata, następnie stworzenie systemu koasekuracji krajowych systemów gwarantowania depozytów w drugim etapie trwającym cztery lata oraz pełne zabezpieczenie krajowych systemów gwarantowania depozytów w końcowym etapie. Krajowy system gwarantowania depozytów może skorzystać z EDIS tylko wtedy, gdy jego środki są pozyskiwane zgodnie z precyzyjną ścieżką finansowania oraz gdy spełnia on zasadnicze wymogi określone w prawie UE. Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, której powierzono by zarządzanie EDIS, monitorowałaby krajowe systemy gwarantowania depozytów oraz uwalniała środki wyłącznie pod warunkiem spełnienia jasno zdefiniowanych warunków. Wdrożeniu EDIS towarzyszyłoby przedsięwzięcie ambitnych środków przy jednoczesnym ograniczaniu ryzyka w sektorach bankowych poszczególnych państw członkowskich.

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Przyczyny i cele wniosku

W 2012 r. Komisja wezwała do stworzenia unii bankowej, która dałaby sektorowi bankowemu solidniejsze podstawy i przywróciłaby zaufanie do euro, co stanowiło część bardziej długoterminowej wizji integracji gospodarczej i fiskalnej¹. Unia bankowa miała być wdrożona przez przeniesienie nadzoru na szczebel europejski oraz ustanowienie jednolitych ram zarządzania bankami w okresie kryzysu i, co równie ważne, wspólnego systemu ochrony depozytów. Dwa pierwsze kroki udało się zrealizować poprzez ustanowienie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, natomiast wspólny system ochrony depozytów nie został jeszcze ustanowiony.

W sprawozdaniu pięciu przewodniczących² i komunikacie Komisji dotyczącym działań następczych³ określono jasny plan pogłębienia unii gospodarczej i walutowej (UGW), w tym kroki zmierzające do zmniejszenia zagrożeń dla stabilności finansowej. Ukończenie procesu tworzenia unii bankowej jest niezbędnym krokiem w kierunku pełnej i pogłębionej UGW. Ze względu na wspólną walutę, jednolity i całkowicie zintegrowany system finansowy ma kluczowe znaczenie dla skutecznej transmisji polityki pieniężnej, odpowiedniej dywersyfikacji ryzyka we wszystkich państwach członkowskich oraz dla ogólnego zaufania do systemu bankowego w strefie euro.

W sprawozdaniu pięciu przewodniczących zaproponowano przede wszystkim ustanowienie, w perspektywie długoterminowej, europejskiego systemu gwarantowania depozytów (EDIS) jako trzeciego filaru pełnej unii bankowej – obok nadzoru bankowego, który powierzono

---

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady „Plan działania na rzecz unii bankowej”, COM(2012) 510 z 12.9.2012.

² Sprawozdanie pięciu przewodniczących „Dokończenie budowy europejskiej Unii Gospodarczej i Walutowej” z dnia 22 czerwca 2015 r., http://ec.europa.eu/priorities/economic-monetary-union/docs/5-presidents-report_pl.pdf.

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Europejskiego Banku Centralnego w sprawie działań na rzecz dokończenia budowy unii gospodarczej i walutowej, COM(2015) 600 final z 21.10.2015.

Jednolitemu Mechanizmowi Nadzorczemu, oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, za którą odpowiada stworzony w tym celu mechanizm.

W sprawozdaniu pięciu przewodniczących wskazano, że ponieważ obecna struktura opierająca się na krajowych systemach gwarantowania depozytów jest nadal narażona na duże wstrząsy lokalne, wspólny system gwarantowania depozytów mógłby zwiększyć odporność unii bankowej na przyszłe kryzysy.

W przyjętym w nawiązaniu do sprawozdania komunikacie z dnia 21 października Komisja zobowiązała się do przedstawienia do końca 2015 r. wniosku ustawodawczego dotyczącego poczynienia pierwszych kroków w kierunku EDIS z myślą o stworzeniu bardziej europejskiego systemu, który byłby całkiem odrębny od systemów krajowych, co zwiększyłoby jego stabilność finansową, dało obywatelom gwarancję, że bezpieczeństwo ich depozytów nie zależy od ich położenia geograficznego, oraz pozwoliło dopilnować, aby zdrowe banki nie były poszkodowane ze względu na swoją siedzibę.

Zgodnie ze sprawozdaniem pięciu przewodniczących Komisja zaznaczyła, że pierwsze działania zostałyby podjęte w celu ustanowienia bardziej wspólnotowego systemu, opartego na systemie „reasekuracji” uwzględniającym różne poziomy finansowania w systemach krajowych oraz kwestie związane z pokusami nadużycia. Zostałby utworzony wspólny fundusz gwarantowania depozytów, który byłby zarządzany pod auspicjami istniejącej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji. EDIS byłby obowiązkowy dla państw członkowskich należących do strefy euro oraz obejmowałby również te z pozostałych państw członkowskich, które zdecydują się przystąpić do unii bankowej.

Na przestrzeni lat EDIS byłby stopniowo przekształcany z systemu reasekuracji do w pełni uwspólnionego systemu koasekuracji. W kontekście wysiłków podejmowanych w celu pogłębienia UGW oraz działań na rzecz określenia warunków finansowania pomostowego jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz na rzecz określenia wspólnych limitów ochronnych przedstawione kroki są niezbędne w celu ograniczenia powiązania między bankami a rządami państwowymi w poszczególnych państwach członkowskich poprzez podjęcie działań zmierzających do podziału ryzyka między wszystkie państwa członkowskie należące do unii bankowej oraz tym samym w celu wzmocnienia realizacji najważniejszego celu unii bankowej. Podział ryzyka służący wzmocnieniu unii bankowej musi jednak przebiegać równoległe do ograniczania ryzyka w celu bardziej bezpośredniego przerwania powiązania między bankami a państwem.

1.2. Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Proponowane rozporządzenie jest spójne z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki.

W związku z ustanowieniem Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013⁴ oraz jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozporządzeniem (UE) nr 806/2014⁵ EDIS uwzględnia rozbieżności między

---

⁴ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi, Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63–89.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji

unijnym nadzorem oraz restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją banków w uczestniczących państwach członkowskich z jednej strony a skutecznością i wiarygodnością krajowych systemów gwarantowania depozytów w razie upadku tych samych banków zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE w sprawie systemów gwarancji depozytów⁶ z drugiej strony.

Proponowane rozporządzenie opiera się na istniejących ramach krajowych systemów gwarantowania depozytów zarządzanych zgodnie z dyrektywą w sprawie systemów gwarancji depozytów. Proponowane rozporządzenie przyczyniłoby się do poprawy jednolitego stosowania ram gwarantowania depozytów w państwach członkowskich uczestniczących w EDIS poprzez przyznanie Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz Radzie ds. Gwarantowania Depozytów („Jednolita Rada”) uprawnień decyzyjnych, nadzorczych i wykonawczych w odniesieniu do ram gwarantowania depozytów.

1.3. Spójność z innymi politykami Unii

EDIS przyczyniłby się do ograniczenia powiązania pomiędzy postrzeganą sytuacją budżetową poszczególnych państw członkowskich a kosztami finansowania ponoszonymi przez banki w tych państwach członkowskich i tym samym pomógłby w zerwaniu wzajemnych zależności między państwami a bankami. To z kolei zwiększyłoby odporność sektora bankowego na przyszłe kryzysy oraz przyczyniłoby się do osiągnięcia ogólnego celu stabilności finansowej, który stanowi podstawę **polityki gospodarczej i pieniężnej Unii**. Ryzyko byłoby szerzej rozdzielone, co zwiększyłoby stabilność finansową nie tylko w danym państwie członkowskim, lecz także w pozostałych uczestniczących i nieuczestniczących państwach członkowskich poprzez ograniczenie potencjalnych efektów domina. Ponadto pomoże to w przywróceniu równych szans na rynku wewnętrznym poprzez ograniczenie niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej, w której zdrowe banki znalazły się ze względu na miejsce swojej siedziby. W środowisku, w którym panuje stabilność finansowa, do zaciągania pożyczek przez szerzej rozumianą gospodarkę od instytucji finansowych zachęcają niższe koszty finansowania ponoszone przez instytucje finansowe, co z kolei pobudza wzrost gospodarczy i zatrudnienie oraz zwiększa konkurencyjność gospodarki UE.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

2.1. Podstawa prawna

Podstawą prawną proponowanego rozporządzenia jest art. 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) umożliwiający przyjęcie środków służących zbliżeniu przepisów krajowych, których celem jest ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Proponowane rozporządzenie ma na celu utrzymanie integralności oraz usprawnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego. Jednolite stosowanie jednego zbioru przepisów dotyczących ochrony depozytów, razem z dostępem do europejskiego funduszu gwarantowania depozytów („fundusz gwarantowania depozytów”) zarządzanego przez organ centralny, przyczyniłoby się do prawidłowego funkcjonowania unijnych rynków finansowych oraz do stabilności finansowej w Unii. Ponadto usunęłyby bariery dla korzystania z podstawowych wolności, unikając znaczących zakłóceń konkurencji przynajmniej w tych państwach członkowskich, które podlegają wspólnemu nadzorowi nad instytucjami

---

i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010, Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1–90.

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149–178.

kredytowymi i wspólnym procedurom restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych, a także wspólnemu systemowi ochrony deponentów na szczeblu europejskim.

Właściwą podstawę prawną stanowi zatem art. 114 TFUE.

2.2. Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w dziedzinach, które nie należą do jej wyłącznej kompetencji, Unia podejmuje działania tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim cele zamierzonego działania nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, zarówno na poziomie centralnym, jak i regionalnym oraz lokalnym, i jeśli ze względu na zakres lub skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii.

W obecnej sytuacji, gdy systemy gwarantowania depozytów zachowują swój czysto krajowy charakter, są one narażone na duże wstrząsy lokalne i jednocześnie utrzymują silne powiązanie między bankami a ich władzami krajowymi. Sytuacja ta osłabia spójność ochrony depozytów oraz może przyczynić się do nieufności deponentów.

Ponadto znaczne różnice w ochronie deponentów na szczeblu krajowym, która jest uzależniona od warunków lokalnych i podlega lokalnym ograniczeniom w zakresie finansowania, mogą podważyć integralność rynku wewnętrznego.

Wyłącznie działanie na szczeblu europejskim może zapewnić deponentom odpowiednią ochronę depozytów na rynku wewnętrznym oraz może osłabić związek między krajowymi systemami gwarantowania depozytów a pozycją finansową odnośnego organu państwowego.

Jednolity Mechanizm Nadzorczy zapewnia równe warunki działania pod względem nadzoru nad bankami i zmniejsza ryzyko wstrzymywania się organów z podjęciem decyzji. Z kolei jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji gwarantuje, że w sytuacji gdy bank ogłosi upadłość, restrukturyzację i uporządkowaną likwidację można przeprowadzić po możliwie niskich kosztach, podatnicy będą objęci odpowiednią ochroną, a wierzyciele i instytucje kredytowe zostaną potraktowani sprawiedliwie i w ten sam sposób na całym rynku wewnętrznym oraz nie będą poszkodowani ze względu na miejsce siedziby. Z tego samego względu Unia powinna podjąć działanie legislacyjne w celu ustanowienia mechanizmów niezbędnych do ochrony depozytów instytucji kredytowych, które podlegałyby zakresowi unii bankowej.

Ponadto EDIS przyniosłby znaczne korzyści skali, a także pozwoliłby uniknąć negatywnych skutków zewnętrznych, jakie mogą wynikać z decyzji podejmowanych wyłącznie na szczeblu krajowym i wykorzystywania jedynie funduszy krajowych.

2.3. Proporcjonalność

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 ust. 4 TUE zakres i forma działania Unii nie mogą wykraczać poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów określonych w Traktatach.

W unii bankowej nadzór nad bankami oraz ich restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja są realizowane na tym samym szczeblu kompetencji. Mogą wystąpić napięcia, gdyby europejski organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji miał podjąć decyzję w sprawie likwidacji lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banku bez możliwości zapewnienia ochrony depozytów w ramach tego procesu, co zagroziłoby stabilności finansowej. Niedawny kryzys rzeczywiście uwypuklił potrzebę szybkich i zdecydowanych działań wspieranych przez mechanizmy finansowania na szczeblu europejskim. EDIS zagwarantowałaby, że te same zasady byłyby stosowane w ten sam sposób w celu ochrony

depozytów w każdym uczestniczącym państwie członkowskim. Odpowiednie rezerwy finansowe pozwoliłyby uniknąć sytuacji, w których problemy poszczególnych banków prowadzą do spadku zaufania do całego systemu bankowego w danym państwie członkowskim lub w innych państwach członkowskich, które na rynkach postrzegane są jako narażone na podobne rodzaje ryzyka.

Zwiększenie pewności prawnej, właściwie dostosowane zachęty w kontekście unii bankowej, jak również korzyści gospodarcze płynące z zapewnionej na szczeblu centralnym i jednolitej ochrony deponentów sprawiają, że proponowane rozporządzenie jest zgodne z zasadą proporcjonalności.

2.4. Wybór instrumentów

Stopniowo scentralizowane stosowanie ustanowionych dyrektywą w sprawie systemów gwarancji depozytów przepisów dotyczących gwarantowania depozytów przez jeden unijny organ w uczestniczących państwach członkowskich można zapewnić jedynie, gdy przepisy dotyczące ustanowienia i funkcjonowania EDIS będą bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich w celu uniknięcia rozbieżnych wykładni tych przepisów w poszczególnych państwach członkowskich. Zarówno powyższe, jak i to, że fundusz gwarantowania depozytów jest tworzony na szczeblu unii bankowej i ma być zarządzany przez Jednolitą Radę reprezentującą wszystkich członków unii bankowej, wymagają rozporządzenia jako właściwego instrumentu prawnego.

3. WYNIKI OCEN EX-POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

3.1. Na czym polega problem i dlaczego jest to problem?

W unii bankowej gwarantowanie depozytów nadal odbywa się wyłącznie na szczeblu krajowym, przez co krajowe systemy gwarantowania depozytów są narażone na duże wstrząsy lokalne a budżety państw członkowskich w dalszym ciągu są narażone na ryzyko w swoich sektorach bankowych. Uniemożliwia to wykorzystanie wszystkich korzyści płynących z rynku wewnętrznego i unii bankowej oraz ma potencjalnie negatywny wpływ na zaufanie deponentów i na prawa przedsiębiorczości instytucji kredytowych i deponentów.

Systemy gwarantowania depozytów istnieją we wszystkich państwach członkowskich, zgodnie z wymogiem nałożonym przez dyrektywę w sprawie systemów gwarancji depozytów. Chociaż mają one kilka wspólnych aspektów dotyczących swoich głównych właściwości i funkcjonowania, ważne aspekty w dalszym ciągu pozostają w gestii państw członkowskich. Państwa członkowskie mogą również zatwierdzać – po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską – niższe poziomy docelowe dostępne środków finansowych.

Różnice w poziomach finansowania oraz w wielkości istniejących 38 systemów gwarantowania depozytów w UE mogą negatywnie wpływać na zaufanie deponentów oraz mogłyby zakłócić funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

3.2. Dlaczego UE powinna podjąć działania?

EDIS stanowiłby wraz z nadzorem bankowym oraz restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją uzupełnienie unii bankowej. Przyczyniłby się on zarówno do ograniczenia narażenia deponentów bankowych na duże wstrząsy lokalne, jak i do dalszego osłabienia powiązania między bankami a ich rządami państwowymi. Ponadto w systemie, w którym obowiązki w zakresie nadzoru bankowego oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są współdzielone, okoliczności, w jakich krajowy system gwarantowania depozytów może być wykorzystywany, nie znajdują się już pod kontrolą krajową. Zarówno dyrektywa

2014/59/UE (dyrektywa w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków), jak i rozporządzenie (UE) nr 806/2014 (rozporządzenie dotyczące jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) zawierają przepisy dotyczące możliwego wykorzystania środków pochodzących z systemów gwarantowania depozytów w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym ustanowienie wspólnego systemu również dla gwarantowania depozytów jest logicznym, kolejnym krokiem w kierunku ukończenia tworzenia unii bankowej oraz pozwala lepiej połączyć odpowiedzialność i kontrolę.

3.3. Co można osiągnąć?

W analizie ilościowej wzięto pod uwagę skuteczność w pełni uwspólnionego EDIS w radzeniu sobie z potencjalnymi wypłatami. Z analizy wynika, że liczba i wielkość banków, w odniesieniu do których fundusz gwarantowania depozytów mógłby poradzić sobie z wypłatami, znacznie zwiększają się w ramach EDIS w porównaniu z krajowymi systemami gwarantowania depozytów we wszystkich państwach członkowskich.

Ponadto z analizy wynika, że oczekiwany brak wypłaty, wyrażony jako odsetek poziomu docelowego, byłby niższy w ramach EDIS niż w ramach dowolnego krajowego systemu gwarantowania depozytów.

Powyższych ocen dokonano przy założeniu, że EDIS nie wymagałby pobierania od banków dodatkowych składek, lecz że składki banków przewidziane na tworzenie funduszy krajowych ewentualnie można by wykorzystać na stworzenie EDIS. Wyniki pokazują, że posiadanie takiej samej ilości środków, ale udostępnionych na rzecz jednego europejskiego systemu gwarantowania depozytów, mogłoby stanowić skuteczniejszą ochronę oraz efektywniejsze wykorzystanie środków niż utrzymywanie wyłącznie krajowych systemów gwarantowania depozytów.

3.4. Jakie są różne możliwości osiągnięcia określonych celów?

3.4.1. Obecne poziomy finansowania przewidziane w strukturze EDIS

Z przeprowadzonej oceny wynika, że tworzenie EDIS rozpoczęłoby się od bardzo zróżnicowanych poziomów finansowania krajowych systemów gwarantowania depozytów. Oznacza to, że EDIS musi zapewnić wsparcie płynnościowe na swoim wstępnym etapie, ponieważ w innym razie lokalne systemy gwarantowania depozytów w dalszym ciągu byłyby prawie wyłącznie uzależnione od krajowych alternatywnych środków finansowania. Po drugie EDIS należy opracować w taki sposób, który pozwoli uniknąć nieproporcjonalnych korzyści w odniesieniu do systemów, które nie zaczęły jeszcze pozyskiwać środków *ex ante*, oraz czynników zniechęcających do takiego działania w przyszłości.

3.4.2. Zakres EDIS

Oczekuje się, że różnice w poziomach finansowania zostałyby zniwelowane, gdyby systemy gwarantowania depozytów wypełniły swoje zobowiązania wynikające z dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów w zakresie tworzenia funduszy *ex ante*. Z analizy wynika, że wspólny system działałby skuteczniej, tj. zapewniałby wyższy poziom ochrony bez potrzeby zwiększania ogólnych składek. Poza tym byłby bardziej odpowiedni do zmniejszenia narażenia państw członkowskich na działanie ich krajowych systemów bankowych.

3.4.3. Składki

Z analizy wynika, że (i) wazenie ryzykiem składek zmienia podział obciążenia finansowego między bankami funkcjonującymi w danym sektorze bankowym oraz że (ii) ocena ryzyka

danego banku względem banków należących do unii bankowej, a nie względem banków działających w sektorze krajowym lub w sektorze bankowym systemu gwarantowania depozytów prawdopodobnie zmieniłaby poziom składek, które miałyby płacić ten *konkretny* bank. Nie stwierdzono jednak, aby którakolwiek grupa banków była uprzywilejowana bądź pokrzywdzona.

Prawdopodobieństwo, że system gwarantowania depozytów będzie musiał uruchomić środki w celu wypłaty odszkodowania deponentom, zwiększa się wraz z ryzykiem danego banku. Z tego względu w przedmiotowym wniosku przewidziano składki dostosowane do ryzyka, tj. kontynuowana jest zasada już określona w dyrektywie w sprawie systemów gwarancji depozytów.

Po drugie z analizy wynika, że grupa porównawcza ma wpływ na składki płacone przez poszczególne instytucje. W związku z powyższym, na etapie reasekuracji EDIS, gdy ryzyko występuje w przeważającej mierze na szczeblu krajowym, profil ryzyka danego banku określa się względem pozostałej części krajowego systemu bankowego. Kiedy EDIS staje się systemem ze wspólną odpowiedzialnością na poziomie unii bankowej, profil ryzyka danego banku określa się względem wszystkich banków należących do unii bankowej. Ogólnie rzecz biorąc, zapewniłoby to neutralność kosztową EDIS dla banków i krajowych systemów gwarantowania depozytów oraz pozwoliło uniknąć problemów w określaniu profili ryzyka banków na etapie tworzenia funduszu gwarantowania depozytów.

3.5. Prawa podstawowe

Proponowane rozporządzenie nie wpływa na ochronę praw podstawowych, które są odpowiednio przewidziane w uzasadnieniach towarzyszących rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 ustanawiającym jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w większym stopniu niż rozporządzenie i dyrektywa, które zmienia.

4. WPLYW NA BUDŻET

W odniesieniu do swoich funkcji związanych z EDIS Jednolita Rada byłaby w pełni finansowana ze składek administracyjnych płaconych przez instytucje kredytowe powiązane z uczestniczącymi systemami gwarantowania depozytów. To z kolei oznacza, że funkcje związane z EDIS nie będą wymagały wkładu ze strony budżetu UE. Dodatkowe zasoby ludzkie Jednolitej Rady, wynoszące 22 etaty w formie stanowisk przewidzianych w planie zatrudnienia, pracowników kontraktowych i oddelegowanych ekspertów krajowych w dziewiątym roku, po osiągnięciu etapu pełnego zabezpieczenia, odzwierciedlają zadania, które zostają jej powierzone na mocy proponowanego rozporządzenia. Tak samo jak w przypadku tworzenia Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, stanowiska wymagane w celu rozszerzenia zadań tego nowego organu wykraczają poza zakres celu redukcji zatrudnienia o 5 %, który został określony w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady COM(2013) 519 z dnia 10 lipca 2013 r.

W odniesieniu do swoich funkcji związanych z EDIS Jednolita Rada byłaby w pełni finansowana ze składek administracyjnych płaconych przez instytucje kredytowe powiązane z uczestniczącymi systemami gwarantowania depozytów. Dodatkowe zasoby Jednolitej Rady odzwierciedlają zadania, które zostają jej powierzone na mocy proponowanego rozporządzenia.

5. SZCZEGÓŁOWE WYJAŚNIENIE WNIOSKU

5.1. Europejski system gwarantowania depozytów

Niniejszy wniosek przewiduje ustanowienie EDIS poprzez zmianę rozporządzenia (UE) nr 806/2014 (rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji). Zmiana ta nie spowodowałaby modyfikacji przepisów dotyczących funkcjonowania jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

5.1.1. Stopniowe tworzenie EDIS

Proponowana zmiana rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje ustanowienie EDIS w trzech kolejnych etapach (art. 2 ust. 2): najpierw ustanowienie systemu reasekuracji, a następnie systemu koasekuracji i systemu pełnego zabezpieczenia. EDIS byłyby administrowane przez Jednolitą Radę na wszystkich etapach wspólnie z uczestniczącymi systemami gwarantowania depozytów lub, w przypadku gdy sam system gwarantowania depozytów nie odpowiada za administrowanie, przez wyznaczone organy krajowe odpowiedzialne za administrowanie odnośnym uczestniczącym systemem gwarantowania depozytów (art. 2 ust. 2 akapit drugi). Fundusz gwarantowania depozytów jest częścią EDIS. Fundusz ten byłby finansowany ze składek, które są należne i płacone przez banki bezpośrednio Jednolitej Radzie oraz są obliczane i fakturowane przez uczestniczące systemy gwarantowania depozytów.

5.1.2. Zakres EDIS

EDIS ma zastosowanie do wszystkich systemów gwarantowania depozytów, które są oficjalnie uznane w uczestniczącym państwie członkowskim, oraz do wszystkich instytucji kredytowych powiązanych z tymi systemami. Uczestniczącymi państwami członkowskimi są te państwa członkowskie, których walutą jest euro, oraz inne państwa członkowskie, które nawiązały bliską współpracę z Europejskim Bankiem Centralnym w celu udziału w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym (art. 4 ust. 1).

Z uwagi na to, że zakres EDIS ogranicza się do obowiązkowych funkcji systemów gwarantowania depozytów, które wynikają z dyrektywy, tj. do wypłat na rzecz deponentów oraz składek na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, EDIS odnosi się do wszystkich systemów, które zasadniczo mogą napotkać zdarzenia wypłaty lub zostać wezwane do zaangażowania się w procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Systemy te obejmują ustawowe systemy gwarantowania depozytów, instytucjonalne systemy ochrony oraz systemy umowne, które zostały oficjalnie uznane przez państwo członkowskie za systemy gwarantowania depozytów (art. 1 ust. 2 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów). Uznanie ich za systemy gwarantowania depozytów jest nierozdzielnie powiązane z ich obowiązkami wypłaty odszkodowania deponentom w razie braku dostępu do depozytów oraz zaangażowania się w procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Prawa i obowiązki systemu gwarantowania depozytów uczestniczącego w EDIS są zbieżne z prawami i obowiązkami wyznaczonego organu w sytuacji, gdy system gwarantowania depozytów nie jest administrowany przez podmiot prywatny, lecz przez sam wyznaczony organ (art. 2 ust. 2 akapit drugi). Uwzględnia to swobodę państw członkowskich w zakresie wprowadzania i uznawania systemów gwarantowania depozytów oraz administrowania nimi na szczeblu krajowym (zob. art. 2 ust. 18 dyrektywy).

W przypadku gdy ścisła współpraca państwa członkowskiego spoza strefy euro zostaje zawieszona lub zakończona, uczestniczące systemy gwarantowania depozytów oficjalnie uznane w tym państwie członkowskim oraz instytucje kredytowe powiązane z tymi systemami gwarantowania depozytów przestają podlegać rozporządzeniu w sprawie

jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zarówno w odniesieniu do jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i do EDIS (art. 4). W przypadku zakończenia ścisłej współpracy każdy z tych systemów gwarantowania depozytów jest również uprawniony do części dostępnych środków finansowych, którymi fundusz gwarantowania depozytów dysponuje w momencie zakończenia współpracy. Takie prawo ma zapewnić właściwemu systemowi gwarantowania depozytów środki na wypełnienie swoich zobowiązań finansowych wynikających z dyrektywy. Ilość środków, jakiej właściwy system gwarantowania depozytów może zażądać, jest obliczana na podstawie odpowiedniej metody. Zważywszy na niższy próg wystarczających środków finansowych, o którym mowa w art. 11 ust. 5 lit. a) dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów, system gwarantowania depozytów nie może zażądać od funduszu gwarantowania depozytów większej ilości środków niż potrzebuje na rzecz swoich dostępnych środków finansowych, które są wykorzystywane do osiągnięcia dwóch trzecich poziomu docelowego. Jednolita Rada ustaliłaby w porozumieniu z danym państwem członkowskim tryby i warunki transferu środków do właściwego systemu gwarantowania depozytów w ciągu trzech miesięcy.

5.1.3. Ogólne zasady rządzące EDIS

Artykuł 6 określa ogólne zasady, które odnoszą się zarówno do jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i do EDIS. Zasady te stają się istotne w sytuacji, gdy Jednolita Rada lub inne władze i organy publiczne mogą decydować o podejmowaniu decyzji lub innych działań według własnego uznania.

Ani Jednolita Rada, ani uczestniczący system gwarantowania depozytów nie może dyskryminować podmiotów (w tym systemów gwarantowania depozytów i ich banków członkowskich), posiadaczy depozytów, inwestorów ani innych wierzycieli mających siedzibę w Unii ze względu na ich narodowość lub miejsce prowadzenia działalności (art. 6 ust. 1). Zasada ta jest podstawową zasadą prawa Unii oraz ma szczególnie istotne znaczenie na rynkach finansowych, gdzie powszechne są transakcje między stronami różnych narodowości i prowadzącymi działalność w różnych miejscach.

Zgodnie z tą zasadą Jednolita Rada i uczestniczący system gwarantowania depozytów muszą realizować każde działanie, propozycję lub politykę przy pełnym uwzględnieniu jedności i integralności rynku wewnętrznego oraz dotrzymaniu obowiązku dbania o jedność i integralność tego rynku (art. 6 ust. 2). Zlikwidowanie rozproszenia środków finansowych jest kluczowym czynnikiem rozwoju unii bankowej a organy administrujące EDIS muszą dokładnie ocenić wpływ każdej decyzji lub każdego działania, które podejmują według własnego uznania, na funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Podczas gdy przepisy art. 6 ust. 3–5 dotyczące traktowania określonych grup nie mają zastosowania do EDIS, przepisy art. 6 ust. 6 uniemożliwiają Jednolitej Radzie podejmowanie decyzji dotyczących EDIS, które wymagają od państw członkowskich udzielenia nadzwyczajnego publicznego wsparcia finansowego lub które naruszają ich suwerenność budżetową i obowiązki budżetowe.

W ramach EDIS Jednolita Rada może przyjmować decyzje skierowane do uczestniczących systemów gwarantowania depozytów (art. 74f). Uczestniczące systemy gwarantowania depozytów muszą zapewnić zgodność z takimi decyzjami, lecz przepisy art. 6 ust. 7 umożliwiają im określenie dalszych środków, o ile są one zgodne z daną decyzją Jednolitej Rady.

5.2. Trzy różne etapy wprowadzania EDIS

Na wszystkich trzech etapach, tj. reasekuracji, koasekuracji i pełnego zabezpieczenia, EDIS zarówno zapewniłoby finansowanie, jak i pokryłoby straty uczestniczących systemów gwarantowania depozytów.

Finansowanie zapewniane przez EDIS obejmuje zaspokojenie początkowej zapotrzebowania na płynności uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów w celu wypłaty odszkodowania deponentom w terminie wypłaty określonym w dyrektywie (zazwyczaj w ciągu siedmiu dni roboczych), lecz także w celu terminowego dokonania wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Uczestniczący system gwarantowania depozytów musi zwrócić środki finansowe Jednolitej Radzie.

Na wszystkich etapach EDIS pokrywałby również straty ostatecznie poniesione przez uczestniczący system gwarantowania depozytów w związku z wypłatą odszkodowania deponentom lub z wkładem na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Ostateczne straty uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów zazwyczaj są mniejsze niż wypłaty odszkodowania deponentom lub jego wkład na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Po wypłacie uczestniczący system gwarantowania depozytów może ściągać należności na rzecz spłaty (gwarantowanych) depozytów, które są należne deponentom od upadłego banku oraz które są przenoszone do uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów do wysokości wypłaconej tym deponentom jako odszkodowanie (art. 9 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów). Chociaż jeśli bank stanie się niewypłacalny i w związku z tym roszczenia te nie zostaną w pełni zaspokojone, wszelkie wpływy z masy upadłościowej zmniejszają wysokość ostatecznej straty uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów.

Jeżeli uczestniczący system gwarantowania depozytów wniósł wkład na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jego straty mogą być niższe od kwoty tego wkładu, w szczególności w sytuacji, gdy kwota, którą uczestniczący system gwarantowania depozytów płaci jako składkę, jest zmniejszona na podstawie późniejszej wyceny (art. 109 ust. 1 akapit czwarty w związku z art. 75 dyrektywy w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków).

EDIS nie pokrywa strat poprzez dodatkowe płatności na rzecz uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów. Kwota początkowego finansowania, którą uczestniczący system gwarantowania depozytów musi zwrócić, jest pomniejszona o część strat pokrytych w ramach EDIS.

Poziom finansowania oraz odsetek strat pokrytych w ramach EDIS zwiększają się na każdym etapie.

5.2.1. Reasekuracja

Na etapie reasekuracji, który ma trwać trzy lata, EDIS może zapewnić finansowanie w ograniczonym zakresie oraz może pokryć ograniczoną część strat uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów, który musi dokonać wypłaty lub do którego zwrócono się o dokonanie wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 41a).

Na początkowym etapie reasekuracji takie zabezpieczenie jest ograniczone do procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przeprowadzanych przez Jednolitą Radę (art. 41a ust. 2 i art. 79). Czysto krajowe procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji są objęte tylko koasekuracją i pełnym zabezpieczeniem.

5.2.1.1. Zapewnienie finansowania na etapie reasekuracji

Finansowanie na etapie reasekuracji zostaje zapewnione w przypadku braku płynności uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów (art. 41a ust. 2). Proces określania braku płynności różni się w zależności od tego, czy a) uczestniczący system gwarantowania depozytów musi dokonać wypłaty albo czy b) musi wnieść wkład na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- a) W przypadku wypłaty uczestniczący system gwarantowania depozytów (art. 41b ust. 1) doświadcza braku płynności, jeśli kwota gwarantowanych depozytów w upadającym banku przekracza sumę a) kwoty dostępnych środków finansowych, które uczestniczący system gwarantowania depozytów hipotetycznie powinien posiadać zgodnie ze ścieżką finansowania określoną w art. 41j, oraz b) kwoty nadzwyczajnych składek (*ex post*), które uczestniczący system gwarantowania depozytów może pobierać w ciągu trzech dni od wypłaty.

Kwota gwarantowanych depozytów, stosowana do obliczania braku płynności, obejmuje wyłącznie kwalifikowalne depozyty do standardowego poziomu zabezpieczenia wynoszącego 100 000 EUR lub jego ekwiwalentu w walucie krajowej (art. 6 ust. 1 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów). Tymczasowo wysokie salda, zdefiniowane w art. 6 ust. 2 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów, lub wszelkie odliczenia, których system gwarantowania depozytów może dokonać zgodnie z art. 7 lub 8 tej dyrektywy, zanim wypłaci deponentom odszkodowanie, zazwyczaj nie są jeszcze znane w momencie wypłaty i dlatego nie są brane pod uwagę. Wykorzystanie *hipotetycznego* poziomu dostępnych środków finansowych zamiast faktycznego poziomu służy osłabieniu potencjalnej zachęty uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów do niewykonania swojego obowiązku pobierania składek *ex ante* zgodnie z dokładną ścieżką finansowania. Ponadto nadzwyczajne składki (*ex post*) (art. 10 ust. 8 dyrektywy) – w zakresie, w jakim można je pobierać w bardzo krótkim czasie – są dodatkowym źródłem płynności, które może zmniejszyć brak płynności uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów. Okres trzydniowy pozwala zachować właściwą równowagę pomiędzy celem wykorzystania zasobów płynności najpierw z systemu gwarantowania depozytów a potrzebą wypłaty odszkodowania deponentom w ciągu siedmiu dni roboczych od zdarzenia wypłaty.

- b) W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 41b ust. 2) brak płynności jest kwotą, którą uczestniczący system gwarantowania depozytów musi przekazać na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pomniejszoną o kwotę dostępnych środków finansowych, którymi uczestniczący system gwarantowania depozytów powinien hipotetycznie dysponować zgodnie ze ścieżką finansowania określoną w art. 41j. Hipotetyczny poziom dostępnych środków finansowych jest jedynym źródłem płynności, który uczestniczący system gwarantowania depozytów musi wykorzystać, aby zmniejszyć swój brak płynności. W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji nie ma potrzeby, aby uczestniczący system gwarantowania depozytów pobierał krótkoterminowe składki *ex post*, ponieważ art. 10 ust. 8 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów ogranicza się do przypadków wypłaty.

W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów doświadcza braku płynności, może zwrócić się do funduszu gwarantowania depozytów o sfinansowanie do 20 % tego braku. Pozostałe 80 % braku płynności musi zostać pokryte z innych źródeł finansowania. Dzięki zastosowaniu *hipotetycznego* poziomu

dostępnych środków finansowych do obliczenia braku płynności EDIS umożliwia tym uczestniczącym systemom gwarantowania depozytów, które w momencie wypłaty dysponują *większą* ilością dostępnych środków finansowych niż jest to wymagane, uzyskanie finansowania z EDIS w celu zaradzenia (technicznemu) brakowi płynności, a także wykorzystanie dodatkowych środków w celu pokrycia (części) pozostałych 80 % braku płynności. Finansowanie w ramach EDIS jest ograniczone.

5.2.1.2. Pokrycie strat na etapie reasekuracji

Na etapie reasekuracji, oprócz zapewnienia finansowania w razie braku płynności, EDIS pokrywa – w drugiej kolejności – również 20 % *nadwyżki strat* uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów. Koncepcja nadwyżki strat różni się w zależności od tego, czy uczestniczący system gwarantowania depozytów musiał dokonać wypłaty albo czy zwrócono się do niego o dokonanie wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

W przypadku wypłaty (art. 41c ust. 1) uczestniczący system gwarantowania depozytów ponosi nadwyżkę strat, jeśli łączna kwota zwrócona deponentom (art. 8 dyrektywy) przekracza sumę a) kwoty pobranej w ramach postępowania w związku z niewypłacalnością od uzyskanych roszczeń depozytowych (art. 9 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów) poprzez wypłatę odszkodowania deponentom, b) kwoty dostępnych środków finansowych, które uczestniczący system gwarantowania depozytów hipotetycznie powinien posiadać zgodnie ze ścieżką finansowania określoną w art. 41j, oraz c) kwoty nadzwyczajnych składek (*ex post*), które uczestniczący system gwarantowania depozytów może pobierać w ciągu jednego roku od wypłaty.

Podczas gdy brak płynności oblicza się na podstawie kwoty gwarantowanych depozytów (kwalifikowalnych depozytów do 100 000 EUR), obliczanie nadwyżki strat później, w ramach procedury reasekuracji, może się opierać na kwotach faktycznie zwróconych deponentom. Kwota ta jest pomniejszona o wpływy z masy upadłościowej, uzyskane przez uczestniczący system gwarantowania depozytów. Oprócz tego odejmuje się *hipotetyczną* kwotę dostępnych środków finansowych, którymi uczestniczący system gwarantowania depozytów powinien dysponować w momencie wypłaty. Ponadto zakłada się, że uczestniczący system gwarantowania depozytów jest w stanie pozyskać kwotę składek *ex post*, którą dopuszcza dyrektywa w sprawie systemów gwarancji depozytów, w ciągu jednego roku od wypłaty. Kwota ta stanowi 0,5 % wszystkich gwarantowanych depozytów banków członkowskich (art. 10 ust. 8 dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów) z uwzględnieniem składek *ex post* pobranych w ciągu trzech dni od wypłaty. Pozostała kwota stanowi nadwyżkę strat uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów.

W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 41c ust. 2) nadwyżka strat jest kwotą, którą uczestniczący system gwarantowania depozytów musi przeznaczyć na restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, *pomniejszoną* o sumę:

- a) kwoty, którą uczestniczący system gwarantowania depozytów mógł otrzymać z powrotem po przeprowadzeniu późniejszej wyceny, według której jego składka powinna była być niższa od składki pierwotnie wnioskowanej przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji⁷, oraz

⁷ Płatność kwoty różnicy na podstawie art. 75 dyrektywy 2014/59/UE: przyjmuje się, że zasada ta znajduje analogiczne zastosowanie również do przypadków związanych z jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 79.

- b) kwoty dostępnych środków finansowych, którymi uczestniczący system gwarantowania depozytów powinien dysponować zgodnie ze ścieżką finansowania określoną w art. 41j.

Również w tym kontekście nie ma potrzeby, aby uczestniczący system gwarantowania depozytów pobierał składki *ex post*, ponieważ art. 10 ust. 8 przedmiotowej dyrektywy ogranicza się do przypadków wypłaty.

Pokrycie strat na poziomie 20 % nadwyżki strat stosuje się poprzez zmniejszenie kwoty finansowania, którą uczestniczący system gwarantowania depozytów jest zobowiązany zwrócić, o kwotę pokrycia strat. Pokrycie strat w ramach EDIS również ma ograniczony charakter.

5.2.2. Koasekuracja

Po zakończeniu wstępnego trzyletniego okresu reasekuracji uczestniczące systemy gwarantowania depozytów są objęte koasekuracją w ramach EDIS przez okres wynoszący cztery lata. Uczestniczące systemy gwarantowania depozytów mogą zażądać zarówno finansowania, jak i pokrycia strat z funduszu gwarantowania depozytów, jeśli muszą dokonać wypłaty lub zwrócono się do nich o dokonanie wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 41d). Obecnie EDIS finansuje również składki na rzecz realizacji *krajowych* procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz pokrywa wynikające z tego straty.

Różnica względem etapu reasekuracji polega na tym, że finansowanie jest zapewniane, a straty są pokrywane od „pierwszego euro”, i wkład EDIS stopniowo będzie się zwiększał w okresie koasekuracji.

EDIS zapewnia finansowanie części zapotrzebowania na płynność uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów, które wynika z wypłaty lub z wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Pokrywa również taki sam odsetek strat ostatecznie poniesionych przez uczestniczący system gwarantowania depozytów w związku z tymi zdarzeniami. Odsetek ten stanowiłby 20 % w pierwszym roku etapu koasekuracji i każdego kolejnego roku zwiększałby się o 20 punktów procentowych, aby w ostatnim roku koasekuracji osiągnąć 80 %.

W przypadku wypłaty zapotrzebowanie na płynność odpowiada łącznej kwocie gwarantowanych depozytów upadającego banku, tj. kwalifikowalnych depozytów do 100 000 EUR (art. 41f ust. 1). Wysokość strat określa się poprzez odjęcie wpływów uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów z masy upadłościowej (art. 41g ust. 1).

W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zapotrzebowanie na płynność odpowiada kwocie wkładu żądanego przez, odpowiednio, Jednolitą Radę i krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 41f ust. 2). Wysokość strat określa się poprzez odjęcie różnicy, którą uczestniczący system gwarantowania depozytów mógł otrzymać po przeprowadzeniu późniejszej wyceny, według której początkowa składka powinna być niższa (art. 41g ust. 2).

Zapewnienie finansowania lub pokrycie strat nie byłoby ograniczone.

5.2.3. Pełne zabezpieczenie

Po zakończeniu czteroletniego okresu koasekuracji uczestniczące systemy gwarantowania depozytów byłyby w pełni zabezpieczone w ramach EDIS. Pełne zabezpieczenie zapewnia pełne finansowanie zapotrzebowania na płynność oraz pokrywa wszystkie straty wynikające z wypłaty lub z wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Mechanizm jest taki sam jak na etapie koasekuracji, lecz EDIS zapewnia pełne pokrycie.

5.2.4. Zabezpieczenia w odniesieniu do objęcia przez EDIS

Wniosek obejmuje zabezpieczenia przed niewłaściwym lub nieuzasadnionym dostępem krajowych systemów gwarantowania depozytów do EDIS. Zostaną one wykluczone, jeśli nie będą spełniać zobowiązań wynikających z rozporządzenia lub z prawa krajowego wdrażającego najważniejsze przepisy dyrektywy, lub jeśli dane państwo członkowskie nie wdroży prawidłowo tych przepisów (art. 41i). Będą one objęte EDIS tylko wtedy, gdy ich dostępne środki finansowe będą odpowiadały co najmniej zharmonizowanej ścieżce finansowania określonej w rozporządzeniu (art. 41j). Ma to zagwarantować, że z tej ochrony będą mogły korzystać tylko uczestniczące systemy gwarantowania depozytów, które spełniły własne zobowiązania służące ograniczeniu ryzyka na poziomie EDIS. Jednolita Rada może podjąć decyzję o wykluczeniu uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów z EDIS na podstawie szczególnych wymagań w zakresie głosowania.

5.3. Ocena pomocy państwa

Chociaż wypłaty odszkodowania deponentom z systemu gwarantowania depozytów nie są pomocą państwa, jego wkład na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – mimo że jego celem jest zapewnienie deponentom stałego dostępu do depozytów – przynosi korzyść instytucji podlegającej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym składkę można uznać za pomoc państwa oraz może ona wymagać powiadomienia i zatwierdzenia przez Komisję. W przypadku gdy wkład jest dokonywany z funduszy na szczeblu europejskim (jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz funduszu gwarantowania depozytów), analogicznie stosuje się procedurę dotyczącą pomocy państwa (art. 19).

5.4. Administrowanie EDIS

EDIS byłyby administrowane przez Jednolitą Radę wspólnie z uczestniczącym systemem gwarantowania depozytów (lub wyznaczonym organem odpowiedzialnym za administrowanie uczestniczącym systemem gwarantowania depozytów). Procedurę administrowania można z grubsza podzielić na etap prowadzący do zapewnienia finansowania oraz na etap następujący po zapewnieniu finansowania.

5.4.1. Procedura prowadząca do finansowania

Uczestniczące systemy gwarantowania depozytów są zobowiązane do niezwłocznego powiadomienia Jednolitej Rady, gdy dowiedzą się o okolicznościach, które mogą skutkować koniecznością wypłaty lub zwrócenia się przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji o wkład na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 41i). Muszą one poinformować Jednolitą Radę o szacunkowym poziomie oczekiwanego braku płynności (etap reasekuracji) lub oczekiwanego zapotrzebowania na płynność (etap koasekuracji i etap pełnego zabezpieczenia). Pozwoli to przygotować się Jednolitej Radzie do natychmiastowego zapewnienia finansowania w razie konieczności wypłaty lub dokonania wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Uczestniczące systemy gwarantowania depozytów muszą niezwłocznie powiadomić Jednolitą Radę o konieczności wypłaty lub dokonania wkładu na rzecz restrukturyzacji

i uporządkowanej likwidacji (art. 41l). Nawet jeśli Jednolita Rada sama zwróciła się o dokonanie wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (art. 79), takie powiadomienie jest w dalszym ciągu formalnie wymagane, ponieważ skład Jednolitej Rady w ramach EDIS różni się od składu Jednolitej Rady w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (zob. poniżej), i uczestniczący system gwarantowania depozytów *nie musi* zwracać się do EDIS o zapewnienie finansowania lub pokrycie strat. Wraz z powiadomieniem uczestniczący system gwarantowania depozytów musi przekazać Jednolitej Radzie informacje, na podstawie których oceni ona, czy spełnione są odpowiednie warunki (art. 41k):

- Kwota gwarantowanych depozytów, umożliwiającą obliczenie braku płynności lub zapotrzebowania na płynność.
- Środki finansowe dostępne w momencie wypłaty lub wykorzystania w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na podstawie których określa się, jakim poziomem dostępnych środków finansowych *powinien dysponować* uczestniczący system gwarantowania depozytów w momencie wypłaty lub wykorzystania w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, z uwzględnieniem ścieżki finansowania określonej w art. 41j.
- Szacunkowa kwota nadzwyczajnych składek *ex post*, które Jednolita Rada może zebrać w ciągu trzech dni od wypłaty lub wykorzystania w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- Każda inna istotna przeszkoda utrudniająca uczestniczącemu systemowi gwarantowania depozytów wywiązać się ze swoich zobowiązań wobec deponentów lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz możliwe środki zaradcze.

W ciągu 24 godzin Jednolita Rada określa, czy warunki dotyczące EDIS, określone w art. 41a (reasekuracja), art. 41d (koasekuracja) lub art. 41h (pełne zabezpieczenie), są spełnione (art. 41l ust. 1). Następnie, zazwyczaj w tym samym czasie, Jednolita Rada określa kwotę finansowania, którą przekaże uczestniczącemu systemowi gwarantowania depozytów (art. 41l ust. 2 akapit drugi).

W przypadku gdy jeden lub więcej uczestniczących systemów gwarantowania depozytów musi jednocześnie dokonać kilku wypłat lub wnieść kilka wkładów w restrukturyzację i uporządkowaną likwidację (zdarzenia), środki finansowe dostępne w ramach funduszu gwarantowania depozytów mogą być niewystarczające. W takiej sytuacji środki finansowe, które każdy uczestniczący system gwarantowania depozytów może uzyskać na każde takie zdarzenie, byłyby ograniczone przez udział środków finansowych dostępnych w ramach funduszu gwarantowania depozytów zgodnie z proporcjonalnym wyliczeniem (art. 41l ust. 3).

Jednolita Rada musi niezwłocznie poinformować uczestniczące systemy gwarantowania depozytów o tym, czy warunki objęcia EDIS zostały spełnione, oraz o kwocie finansowania, którą przekaże uczestniczącemu systemowi gwarantowania depozytów. Uczestniczące systemy gwarantowania depozytów mogą w ciągu 24 godzin złożyć wniosek o dokonanie przeglądu decyzji Jednolitej Rady, który Jednolita Rada powinna rozpatrzyć w ciągu kolejnych 24 godzin (art. 41m).

Finansowanie zostaje zapewnione niezwłocznie po określeniu przez Jednolitą Radę kwoty finansowania oraz jest wypłacane w formie wkładu gotówkowego na rzecz uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów (art. 41n). W przypadku gdy Jednolita Rada zwiększy kwotę finansowania na podstawie przeglądu swojej pierwotnej decyzji na wniosek

uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów, kwota ta staje się należna po przyjęciu przez Jednolitą Radę decyzji w sprawie wniosku o dokonanie przeglądu.

5.4.2. Procedura stosowana po zapewnieniu finansowania

Po zapewnieniu finansowania Jednolita Rada musi określić nadwyżkę strat (reasekuracja) lub straty (koasekuracja, pełne zabezpieczenie) uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów, a także musi monitorować wykorzystanie zapewnionego finansowania na rzecz wypłaty środków deponentom lub wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wysiłki podejmowane przez uczestniczący system gwarantowania depozytów w celu ściągnięcia należności depozytowych z masy upadłościowej.

Po dokonaniu wypłaty kwota (nadwyżki) strat staje się z czasem jasna, ponieważ uczestniczący system gwarantowania depozytów będzie czasami pobierał składki *ex post* oraz pozyskiwał wpływy z masy upadłościowej. W przypadku wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów nie może pobierać składek *ex post* i nie przysługują mu żadne roszczenia względem stron trzecich, straty (nadwyżkę strat) można określić już po tym, jak uczestniczący system gwarantowania depozytów otrzyma jakąkolwiek kwotę różnicy, do której może być uprawniony na podstawie późniejszej wyceny, według której początkowy wkład powinien być niższy. Z tego względu tylko po dokonaniu wypłaty Jednolita Rada musi stale oceniać kształtowanie się (nadwyżki) strat, zanim określi ostateczną stratę (nadwyżkę strat). Jednocześnie uczestniczący system gwarantowania depozytów zwraca Jednolitej Radzie środki, które otrzymał w proporcjach odpowiadających składkom *ex post* lub wpływom z masy upadłościowej, po ich udostępnieniu uczestniczącemu systemowi gwarantowania depozytów (art. 41o).

Różnica między początkowym finansowaniem uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów z funduszu gwarantowania depozytów a kwotą, którą uczestniczący system gwarantowania depozytów musi ostatecznie zwrócić Jednolitej Radzie, prowadzi do straty (nadwyżki strat) pokrywanej w ramach EDIS.

Po dokonaniu wypłaty Jednolita Rada będzie również rygorystycznie monitorowała procedurę wypłaty, a w szczególności wykorzystanie finansowania zapewnionego w tym celu uczestniczącemu systemowi gwarantowania depozytów, a także sposób, w jaki uczestniczący system gwarantowania depozytów ściągnął swoje należności depozytowe w ramach postępowania w związku z niewypłacalnością. Uczestniczący system gwarantowania depozytów musi przekazywać w regularnych odstępach czasu określonych przez Jednolitą Radę rzetelne, wiarygodne i kompletne informacje, w szczególności informacje na temat procedury wypłaty oraz korzystania z nabytych praw w ramach postępowania w związku z niewypłacalnością. Uczestniczący system gwarantowania depozytów musi podjąć wysiłki w celu maksymalizacji swoich wpływów z masy upadłościowej. Niedbałe zachowanie ze strony uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów może skutkować wniesieniem przez Jednolitą Radę roszczeń odszkodowawczych, lecz Jednolita Rada może, po wysłuchaniu uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów, zdecydować, że sama skorzysta z wszystkich praw wynikających z roszczeń depozytowych, w które uczestniczący system gwarantowania depozytów wstąpił. W takiej sytuacji Jednolita Rada może pozyskiwać wpływy bezpośrednio na swoje własne konto w celu zaspokojenia swojego roszczenia o zwrot środków finansowych przekazanych uczestniczącemu systemowi gwarantowania depozytów (art. 41q).

5.5. Przepisy finansowe dotyczące EDIS

Aby zapewnić odpowiednie funkcjonowanie EDIS, zasoby finansowe muszą pokryć wydatki administracyjne oraz zapewnić odpowiednie wsparcie (finansowanie i pokrycie strat) uczestniczącym systemom gwarantowania depozytów.

5.5.1. Ogólne przepisy budżetowe i składki administracyjne

Budżet obecnie składa się z dwóch części: części I dotyczącej administrowania Jednolitą Radą i części II dotyczącej jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wydatki administracyjne EDIS zostałyby pokryte z obecnych składek administracyjnych, które wpływają do części I budżetu Jednolitej Rady, z uwzględnieniem dodatkowego obciążenia administracyjnego wynikającego z funkcjonowania EDIS oraz tego, że jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz EDIS mają różny zakres podmiotowy (art. 65 ust. 5).

Fundusz gwarantowania depozytów zostałby uwzględniony w nowej części III budżetu Jednolitej Rady. Jego struktura przychodów i wydatków (art. 60a) odpowiada strukturze przychodów i wydatków jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o którym mowa w części II (art. 60), oraz została bardziej szczegółowo wyjaśniona w pkt 5.5.2 poniżej.

Ogólne przepisy budżetowe (art. 57, 58, 61–64 i 66) mają również zastosowanie do części III budżetu.

Jednolita Rada odpowiadałaby za zarządzanie zarówno jednolitym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i funduszem gwarantowania depozytów, oraz inwestowałaby ich fundusze zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz przyjętych przez Komisję aktów delegowanych (art. 75).

5.5.2. Składki *ex ante* na rzecz funduszu gwarantowania depozytów

Fundusz gwarantowania depozytów byłby finansowany ze składek *ex ante*, które są należne i płacone przez banki bezpośrednio Jednolitej Radzie oraz są obliczane i fakturowane przez uczestniczące systemy gwarantowania depozytów w imieniu Jednolitej Rady (art. 74a ust. 1). Te składki *ex ante* stanowią obowiązek inny od obowiązku płacenia składek *ex ante* uczestniczącym systemom gwarantowania depozytów zgodnie z art. 10 ust. 1 akapit drugi dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów. Aby jednak zapewnić neutralność kosztową na rzecz sektora bankowego, składki *ex ante* płacone na rzecz funduszu gwarantowania depozytów mogą być rekompensowane na poziomie uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów (zob. pkt 5.5.2.2 poniżej)⁸.

5.5.2.1. Poziomy docelowe funduszu gwarantowania depozytów

Dostępne środki finansowe funduszu gwarantowania depozytów muszą osiągnąć dwa kolejne poziomy docelowe (art. 74b ust. 1 i 2): a) początkowy poziom docelowy wynoszący 20 % czterech dziewiątych sumy wszystkich krajowych minimalnych poziomów docelowych do końca trwającego trzy lata etapu reasekuracji oraz b) ostateczny poziom docelowy stanowiący sumę minimalnych poziomów docelowych, które uczestniczące systemy gwarantowania depozytów muszą osiągnąć zgodnie z właściwą dyrektywą do końca trwającego cztery lata

⁸ Na stronie internetowej Komisji (http://ec.europa.eu/finance/general-policy/banking-union/european-deposit-insurance-scheme/index_en.htm) znajduje się wykres, w którym porównano rozwój funduszy EDIS z rozwojem funduszy uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów – w sytuacji, gdy państwo członkowskie i uczestniczący system gwarantowania depozytów zdecydują się na zwrot bankom członkowskim składek *ex ante* płaconych na rzecz EDIS.

okresu koasekuracji. Minimalne poziomy docelowe zostałyby w pełni ujednolicone dla wszystkich uczestniczących systemów gwarantowania depozytów. Minimalne poziomy docelowe funduszu gwarantowania depozytów oraz uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów razem zwiększałyby się w sposób liniowy o jedną dziesiątą co roku w okresie do 2024 r.

Składki *ex ante* płacone przez banki rozkładałyby się w czasie możliwie równomiernie aż do osiągnięcia początkowego lub ostatecznego poziomu docelowego. Po zakończeniu okresu reasekuracji, w przypadku gdy dostępne środki finansowe zostały wykorzystane w celu zapewnienia finansowania lub pokrycia strat i zmniejszyły się poniżej początkowego poziomu docelowego, należy je pozyskiwać aż do ponownego osiągnięcia poziomu docelowego.

Składki *ex ante*, które są należne i płacone przez każdy bank Jednolitej Radzie, są ustalane co roku na dwóch etapach: a) Jednolita Rada określa łączną kwotę składek *ex ante*, której może zażądać od banków członkowskich każdego uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów (art. 74d ust. 1); b) Każdy uczestniczący system gwarantowania depozytów, na podstawie właściwej łącznej kwoty określonej przez Jednolitą Radę, oblicza następnie składkę należną i płaconą przez każdy z jego banków członkowskich (art. 74d ust. 2) oraz fakturuje tę kwotę w imieniu Jednolitej Rady.

Na etapie reasekuracji składka *ex ante* oparta na ocenie ryzyka, którą każdy bank członkowski musi zapłacić na rzecz funduszu gwarantowania depozytów, byłaby obliczana przez uczestniczący system gwarantowania depozytów w odniesieniu do jego wszystkich innych banków członkowskich. Po zakończeniu etapu reasekuracji składki *ex ante* oparte na ocenie ryzyka, należne od każdego banku, byłyby obliczane w odniesieniu do wszystkich banków podlegających EDIS. Takich obliczeń dokonywałaby Jednolita Rada przy wsparciu uczestniczących systemów gwarantowania depozytów na podstawie zbioru metod opartych na ocenie ryzyka, określonych w akcie delegowanym Komisji.

Składkę *ex ante* zafakturowaną przez uczestniczący system gwarantowania depozytów w imieniu Jednolitej Rady musi zapłacić bank bezpośrednio Jednolitej Radzie, która następnie przekaze tę kwotę do funduszu gwarantowania depozytów (jako dochód w części III swojego budżetu).

5.5.2.2. Odszkodowanie na poziomie uczestniczących systemów gwarantowania depozytów

Przedmiotowy wniosek umożliwia uczestniczącym państwom członkowskim osiągnięcie neutralności kosztowej banków członkowskich należących do ich uczestniczących systemów gwarantowania depozytów. Uczestniczące państwa członkowskie mogą stwierdzić, że nałożenie na banki oddzielnego zobowiązania do zapłaty składek *ex ante* na rzecz funduszu gwarantowania depozytów uzasadnia odszkodowanie na poziomie uczestniczących systemów gwarantowania depozytów. Przy podejmowaniu takiej decyzji państwa członkowskie muszą należycie uwzględnić zasadę proporcjonalności oraz zastanowić się nad tym, czy poziom ochrony depozytów, którą ma zapewnić tworzony EDIS, uzasadnia zmniejszenie zasobów finansowych na rzecz ochrony depozytów na poziomie uczestniczących systemów gwarantowania depozytów.

Neutralność kosztową reguluje art. 74c ust. 4: a) Składki *ex ante*, które banki płacą na rzecz funduszu gwarantowania depozytów, traktuje się jako wkład w osiągnięcie poziomu docelowego, który właściwy uczestniczący system gwarantowania depozytów musi osiągnąć zgodnie z przedmiotową dyrektywą; b) jeżeli do końca etapu tworzenia (3 lipca 2024 r. lub później) krajowy system gwarantowania depozytów dokładnie przestrzegał ścieżki finansowania (art. 41j) i jego banki członkowskie zapłaciły wszystkie należne składki na rzecz funduszu gwarantowania depozytów, składki te są kwotą składek niezbędną do

osiągnięcia krajowego poziomu docelowego wynoszącego 0,8 %; oraz c) uczestniczące państwa członkowskie mogą pozwolić swoim systemom gwarantowania depozytów na uwzględnienie składek zapłaconych przez ich banki członkowskie na rzecz EDIS przy obliczaniu wysokości składek i/lub na zwrócenie swoim bankom członkowskim funduszy pochodzących z ich dostępnych środków finansowych w zakresie, w jakim przekraczają one kwoty określone w ramach dokładnej ścieżki finansowania.

W zależności od poziomu dostępnych środków finansowych, które uczestniczący system gwarantowania depozytów już pozyskał, może on wypłacić swoim bankom członkowskim odszkodowanie albo poprzez obniżenie składek, albo poprzez zwrot składek, które już otrzymał od swoich banków członkowskich.

5.5.3. *Nadzwyczajne składki ex post*

Od początku etapu koasekuracji Jednolita Rada może również zażądać od banków powiązanych z uczestniczącymi systemami gwarantowania depozytów płacenia nadzwyczajnych składek *ex post*, jeżeli środki dostępne w ramach funduszu gwarantowania depozytów nie wystarczają na pokrycie strat. Krajowe systemy gwarantowania depozytów pozostałyby odpowiedzialne za pobieranie składek *ex post* od krajowego sektora bankowego w celu uzupełnienia swojego systemu krajowego w przypadku wypłaty lub wniesienia wkładu na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Składki *ex post* są należne i płacone przez banki bezpośrednio Jednolitej Radzie oraz, w okresie koasekuracji, są obliczane i fakturowane przez właściwy uczestniczący system gwarantowania depozytów w imieniu Jednolitej Rady. Jednolita Rada określa łączną kwotę składek *ex post*, której może zażądać od banków członkowskich każdego uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów w granicach określonych w akcie delegowanym Komisji. Uczestniczące systemy gwarantowania depozytów obliczają składkę *ex post* należną od ich każdego banku członkowskiego na podstawie łącznej kwoty określonej przez Jednolitą Radę, stosując taką samą metodę opartą na ocenie ryzyka co w odniesieniu do obliczania składki *ex ante* zgodnie z art. 10 ust. 1 przedmiotowej dyrektywy.

Po zakończeniu etapu koasekuracji Jednolita Rada oblicza składkę *ex post* należną od każdego banku na podstawie metod opartych na ocenie ryzyka, określonych aktem delegowanym Komisji, który ma również zastosowanie do obliczania składek *ex ante* po zakończeniu etapu koasekuracji. Uczestniczące systemy gwarantowania depozytów fakturują składkę *ex post* w imieniu Jednolitej Rady.

Zarówno na etapie koasekuracji, jak i na etapie pełnego zabezpieczenia Jednolita Rada może, z własnej inicjatywy albo na wniosek odpowiedniego właściwego organu, odroczyć płatność składki *ex post* przez dany bank w całości lub częściowo. Odroczenie musi być konieczne w celu ochrony pozycji finansowej banku i nie może trwać dłużej niż sześć miesięcy, ale może zostać przedłużone na wniosek banku.

Na mocy aktu delegowanego Komisja określi maksymalne kwoty, jakie EDIS może pobierać *ex post*, z uwzględnieniem krajowych składek *ex post*.

5.5.4. *Dodatkowe źródła finansowania funduszu gwarantowania depozytów*

Oprócz pobierania składek *ex ante* i *ex post* Jednolita Rada może przewidzieć dodatkowe źródła finansowania funduszu gwarantowania depozytów. Stopniowo zastępując finansowanie na poziomie uczestniczących systemów gwarantowania depozytów, może zwrócić się o udzielenie pożyczki do systemów gwarantowania depozytów uznanych w nieuczestniczących państwach członkowskich, które mogą rozpatrzyć taki wniosek zgodnie z art. 12 dyrektywy (art. 74g). Z kolei w celu zapewnienia wzajemności Jednolita Rada może

też zdecydować o udzieleniu pożyczek systemom gwarantowania depozytów w nieuczestniczących państwach członkowskich.

Jednolita Rada może również pozyskać na rzecz funduszu gwarantowania depozytów inne alternatywne środki finansowe od stron trzecich, w szczególności w sytuacji, gdy środki, które Jednolita Rada może uzyskać ze składek *ex ante* i *ex post*, są (bezpośrednio) niedostępne (art. 74h). Zwrotne środki finansowe są zwracane poprzez pobieranie składek *ex ante* i *ex post* w okresie wymagalności.

5.5.5. EDIS – Podejmowanie decyzji

EDIS byłby administrowany przez Jednolitą Radę zarówno na jej sesjach wykonawczych, jak i na jej sesjach plenarnych. Sesja wykonawcza składałaby się z tych samych członków w przypadku decyzji i zadań dotyczących zarówno EDIS, jak i jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Szczególne zadania EDIS wymagałyby specjalnego składu sesji plenarnej dotyczącej decyzji odnoszących się wyłącznie do EDIS. Członków reprezentujących krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na sesji plenarnej zastąpiliby członkowie reprezentujący krajowe wyznaczone organy.

Sesja plenarna miałaby konkretne zadania, które zostałyby jej przyznane.

Z uwagi na to, że niektóre decyzje Jednolitej Rady są istotne dla Jednolitej Rady jako całości lub zarówno dla jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jak i dla EDIS, byłyby one podejmowane na nowej wspólnej sesji plenarnej, w skład której weszliby konkretni przedstawiciele oraz która dysponowałaby konkretnymi procedurami głosowania.

Wszystkie inne decyzje dotyczące EDIS byłyby przyjmowane na sesji wykonawczej Jednolitej Rady.

5.6. Inne przepisy

Przepisy dotyczące określonego przedmiotu, które mają zastosowanie do jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, miałyby również zastosowanie do Jednolitej Rady wykonującej swoje funkcje w ramach EDIS, a mianowicie do przywilejów i immunitetów, ustaleń językowych, personelu i wymiany pracowników, komisji wewnętrznych, komisji odwoławczej, postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości, odpowiedzialności Jednolitej Rady, tajemnicy służbowej i wymiany informacji, ochrony danych, dostępu do dokumentów, przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych oraz szczególnie chronionych, Trybunału Obrachunkowego.

Zmiany wprowadzające EDIS miałyby zastosowanie od dnia wejścia w życie zmieniającego rozporządzenia.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w celu ustanowienia europejskiego systemu gwarantowania depozytów

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego⁹,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁰,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W ubiegłych latach Unia poczyniła postępy w zakresie tworzenia rynku wewnętrznego usług bankowych. Ścisła integracja rynku wewnętrznego usług bankowych ma podstawowe znaczenie dla wspierania wzrostu gospodarczego Unii, zagwarantowania stabilności systemu bankowego i ochrony deponentów.
- (2) W dniu 18 października 2012 r. Rada Europejska stwierdziła, że „fundamentalne wyzwania, przed którymi stoi dziś unia gospodarcza i walutowa (UGW), powodują, że należy ją wzmocnić, aby zapewnić dobrobyt gospodarczy i społeczny, a także stabilność i trwałą dobrą koniunkturę” oraz że „działania w kierunku pogłębionej unii gospodarczej i walutowej powinny opierać się na ramach instytucjonalnych i prawnych UE; powinna je charakteryzować otwartość i przejrzystość względem państw członkowskich, których walutą nie jest euro, oraz poszanowanie dla integralności rynku wewnętrznego”. W tym celu powołano unię bankową opierającą się na pełnym i szczegółowym zbiorze przepisów dotyczących usług finansowych i obowiązujących na całym rynku wewnętrznym. Działania prowadzące do utworzenia unii bankowej cechuje otwartość i przejrzystość w stosunku do nieuczestniczących państw członkowskich i poszanowanie integralności rynku wewnętrznego.
- (3) W swojej rezolucji z dnia 20 listopada 2012 r. pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej” Parlament Europejski stwierdził również, że przerwanie niekorzystnych pętli sprzężenia zwrotnego między obligacjami skarbowymi, bankami i gospodarką realną ma kluczowe znaczenie dla sprawnego funkcjonowania UGW, oraz podkreślił istnienie pilnej potrzeby podjęcia dodatkowych i dalekosiężnych środków służących ustanowieniu w pełni sprawnej unii bankowej, dopilnowując jednocześnie stałego prawidłowego funkcjonowania wewnętrznego rynku usług finansowych i swobodnego przepływu kapitału.
- (4) Chociaż poczyniono najważniejsze kroki w kierunku zapewnienia skutecznego finansowania unii bankowej, w tym utworzono Jednolity Mechanizm Nadzorczy na

---

⁹ Dz.U. C z, s. .

¹⁰ Dz.U. C z, s. .

mocy rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013¹¹, mający zapewnić spójne i skuteczne wdrażanie polityki Unii dotyczącej nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi w państwach członkowskich należących do strefy euro oraz w tych państwach członkowskich nienależących do strefy euro, które postanowiły uczestniczyć w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym („uczestniczące państwa członkowskie”), oraz jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy rozporządzenia (UE) nr 806/2014 w celu zapewniania spójnych ram restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, które są na progu upadłości lub są zagrożone upadłością, w uczestniczących państwach członkowskich, konieczne są dalsze kroki w celu zakończenia procesu tworzenia unii bankowej.

- (5) W wydanym w czerwcu 2015 r. sprawozdaniu pięciu przewodniczących dotyczącym zakończenia tworzenia unii gospodarczej i walutowej w Europie wskazano, że jednolity system bankowy może być prawdziwie jednolity tylko wtedy, gdy zaufanie do bezpieczeństwa depozytów bankowych jest takie samo niezależnie od tego, w którym państwie członkowskim bank prowadzi działalność. Wymaga to wprowadzenia jednolitego nadzoru bankowego, jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz jednolitego systemu gwarantowania depozytów. Z tego względu w sprawozdaniu pięciu przewodniczących zaproponowano zakończenie tworzenia unii bankowej poprzez ustanowienie europejskiego systemu gwarantowania depozytów (EDIS) jako trzeciego filaru pełnej unii bankowej – obok nadzoru bankowego oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Już teraz należy koniecznie poczynić konkretne kroki w tym kierunku, w tym utworzyć na szczeblu europejskim system reasekuracji dla krajowych systemów gwarantowania depozytów jako pierwszy krok w kierunku w pełni uwspólnionego podejścia. Zakres tego systemu reasekuracji powinien pokrywać się z zakresem Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.
- (6) Ostatni kryzys uwidoczniał, że funkcjonowanie rynku wewnętrznego może być zagrożone oraz że rośnie ryzyko rozdrobnienia rynku usług finansowych. Upadłość banku, który jest stosunkowo duży w porównaniu z krajowym sektorem bankowym, lub równoległa upadłość części krajowego sektora bankowego mogą spowodować, że krajowe systemy gwarantowania depozytów staną się narażone na duże wstrząsy lokalne, nawet wtedy, gdy będą funkcjonowały dodatkowe mechanizmy finansowania przewidziane w dyrektywie 2014/49/UE Parlamentu Europejskiego i Rady¹². Takie narażenie krajowych systemów gwarantowania depozytów na duże wstrząsy lokalne może przyczynić się do niekorzystnego powiązania między bankami a ich rządami państwowymi, co osłabiłoby spójność ochrony depozytów oraz przyczyniło do nieufności deponentów i skutkowało niestabilnością rynku.
- (7) Brak jednolitego poziomu ochrony deponentów może zakłócić konkurencję oraz stworzyć skuteczną przeszkodę w swobodzie przedsiębiorczości i swobodzie świadczenia usług przez instytucje kredytowe na rynku wewnętrznym. Z tego powodu tak ważne jest utworzenie wspólnego systemu gwarantowania depozytów w celu zakończenia tworzenia rynku wewnętrznego usług finansowych.

¹¹ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

¹² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149).

- (8) Mimo że dyrektywa 2014/49/UE przyczynia się do znacznego zwiększenia zdolności systemów krajowych do wypłaty odszkodowania deponentom, na poziomie unii bankowej należy stworzyć skuteczniejsze mechanizmy gwarantowania depozytów w celu zapewnienia wystarczających środków finansowych, tak aby wzmocnić zaufanie wszystkich deponentów i tym samym zagwarantować stabilność finansową. EDIS zwiększyłby odporność unii bankowej na przyszłe kryzysy poprzez bardziej zróżnicowany podział ryzyka oraz zapewniłby jednakową ochronę ubezpieczonych deponentów, co z kolei przyczyniłoby się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (9) Środki wykorzystywane przez systemy gwarantowania depozytów do dokonywania wypłaty na rzecz deponentów w razie niedostępności gwarantowanych depozytów zgodnie z art. 8 dyrektywy 2014/49/UE w sprawie systemów gwarancji depozytów nie stanowią pomocy państwa ani pomocy w ramach funduszu. Jednak w sytuacji, gdy środki te są wykorzystywane w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i stanowią pomoc państwa lub pomoc w ramach funduszu, muszą być zgodne z art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz, odpowiednio, z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady¹³, które powinno zostać zmienione w kontekście tego konkretnego celu.
- (10) Pomimo dalszej harmonizacji wymaganej zgodnie z dyrektywą 2014/49/UE krajowe systemy gwarantowania depozytów zachowują określone opcje i swobody, w tym w odniesieniu do określonych zasadniczych elementów takich jak poziomy docelowe, czynniki ryzyka, które należy uwzględnić przy ocenie wkładu instytucji kredytowych, okresy spłaty lub wykorzystanie środków. Te różnice między przepisami krajowymi mogą utrudniać swobodne świadczenie usług oraz przyczynić się do zakłócenia konkurencji. W wysoce zintegrowanym sektorze bankowym niezbędne są jednolite przepisy i podejścia, aby zapewnić jednakowo stabilny poziom ochrony deponentów w całej Unii oraz tym samym osiągnąć cel polegający na zagwarantowaniu stabilności finansowej.
- (11) Ustanowienie EDIS, dysponującego uprawnieniami decyzyjnymi, nadzorczymi i wykonawczymi – scentralizowanymi i powierzonymi Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz Gwarantowania Depozytów („Jednolita Rada”) – będzie miało kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celu polegającego na opracowaniu zharmonizowanych ram gwarantowania depozytów. Jednolite stosowanie wymogów w zakresie gwarantowania depozytów w uczestniczących państwach członkowskich ulegnie umocnieniu w wyniku powierzenia tego zadania takiemu centralnemu organowi. W ten sposób funkcjonowanie EDIS powinno usprawnić proces harmonizacji usług finansowych poprzez wzmocnienie i udostępnienie ram ustanawiania i późniejszego wdrażania jednolitych zasad dotyczących mechanizmów gwarantowania depozytów.
- (12) Ponadto EDIS wpisuje się w kontekst obszerniejszych przepisów UE harmonizujących nadzór ostrożnościowy oraz działania naprawcze i restrukturyzację i uporządkowaną likwidację, które to przepisy stanowią uzupełniające się aspekty

---

¹³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

rynku wewnętrznego usług bankowych. Nadzór może być skuteczny i istotny tylko wtedy, gdy istnieje odpowiedni system gwarantowania depozytów, odpowiadający rozwojowi sytuacji w dziedzinie nadzoru. Z tego względu EDIS odgrywa decydującą rolę w szerszym procesie harmonizacji i jego cele są ściśle powiązane z ramami unijnymi dotyczącymi nadzoru ostrożnościowego oraz działań naprawczych i restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, których scentralizowane stosowanie jest od siebie wzajemnie uzależnione. Na przykład odpowiednia koordynacja na szczeblu sprawowania nadzoru i gwarantowania depozytów jest niezbędna w przypadkach, gdy Europejski Bank Centralny (EBC) zamierza cofnąć zezwolenie udzielone instytucji kredytowej lub gdy instytucja kredytowa nie wykonuje swoich obowiązków jako członek systemu gwarantowania depozytów. Podobnie wysoki poziom integracji jest potrzebny pomiędzy działaniami w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji a zadaniami gwarantowania depozytów powierzonymi Jednolitej Radzie.

- (13) Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do banków, których organem nadzorczym w państwie macierzystym jest EBC lub które podlegają nadzorowi właściwego organu krajowego państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, lub państwa członkowskiego, którego walutą nie jest euro i które nawiązało bliską współpracę zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia jest powiązany z zakresem zastosowania rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Mając na uwadze, że zadania nadzorcze przyznane Jednolitemu Mechanizmowi Nadzorczemu są w znacznym stopniu powiązane z działaniami w ramach gwarantowania depozytów, utworzenie scentralizowanego systemu nadzoru działającego zgodnie z art. 127 ust. 6 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ma zasadnicze znaczenie dla procesu harmonizacji gwarantowania depozytów w uczestniczących państwach członkowskich. To, że podmioty objęte zakresem zastosowania rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 podlegają nadzorowi Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego, stanowi swoistą cechę, która sprawia, że znajdują się one w obiektywnie odmiennej sytuacji do celów gwarantowania depozytów. Niezbędne jest przyjęcie środków w celu stworzenia jednolitego systemu gwarantowania depozytów obejmującego wszystkie państwa członkowskie uczestniczące w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym, tak aby ułatwić odpowiednie i stabilne funkcjonowanie rynku wewnętrznego.
- (14) W celu zapewnienia spójności z Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym i jednolitym mechanizmem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji EDIS powinien objąć uczestniczące państwa członkowskie. Banki z siedzibą w państwach członkowskich nieuczestniczących w Jednolitym Mechanizmie Nadzorczym nie powinny być objęte EDIS. Tak długo, jak nadzór w danym państwie członkowskim pozostaje poza Jednolitym Mechanizmem Nadzorczym, państwo to powinno być odpowiedzialne za zapewnienie ochrony deponentów przed skutkami niewypłacalności instytucji kredytowej. W miarę przystępowania państw członkowskich do Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego powinny one również automatycznie być obejmowane EDIS. Docelowo cały rynek wewnętrzny mógłby zostać objęty EDIS.
- (15) Aby zapewnić równe warunki działania na całym rynku wewnętrznym, niniejsze rozporządzenie jest spójne z dyrektywą 2014/49/UE. Uzupełnia ono przepisy i zasady tej dyrektywy w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania EDIS oraz udostępnienia temu systemowi wystarczającego finansowania. W związku z tym prawo materialne dotyczące gwarantowania depozytów, mające zastosowanie w ramach EDIS, będzie spójne z prawem stosowanym przez krajowe systemy

gwarantowania depozytów lub wyznaczone organy nieuczestniczących państw członkowskich, zharmonizowanym na mocy dyrektywy 2014/49/UE.

- (16) Na zintegrowanych rynkach finansowych wszelkie wsparcie finansowe służące spłaceniu deponentów zwiększa stabilność finansową nie tylko w uczestniczącym państwie członkowskim, lecz także w pozostałych państwach członkowskich, poprzez zapobieganie rozprzestrzenianiu się kryzysów bankowych na nieuczestniczące państwa członkowskie. Powierzenie zadań gwarantowania depozytów Jednolitej Radzie nie może w żaden sposób utrudniać funkcjonowania rynku wewnętrznego usług finansowych. Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) powinien zatem zachować swą rolę oraz obecne kompetencje i zadania: powinien rozwijać i przyczyniać się do spójnego stosowania unijnego prawodawstwa obowiązującego wobec wszystkich państw członkowskich i zwiększać zbieżność praktyk w ramach gwarantowania depozytów w całej Unii.
- (17) EDIS powinien być stopniowo rozwijany z systemu reasekuracji do w pełni uwspólnionego systemu koasekuracji przez wiele lat. W kontekście wysiłków podejmowanych w celu pogłębienia UGW oraz działań na rzecz określenia warunków finansowania pomostowego jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz na rzecz określenia wspólnych limitów ochronnych przedstawione kroki są niezbędne w celu ograniczenia powiązania między bankami a rządami państwowymi w poszczególnych państwach członkowskich poprzez podjęcie działań zmierzających do podziału ryzyka między wszystkie państwa członkowskie należące do unii bankowej oraz tym samym w celu wzmocnienia realizacji najważniejszego celu unii bankowej. Podział ryzyka służący wzmocnieniu unii bankowej musi jednak przebiegać równoległe do ograniczania ryzyka w celu bardziej bezpośredniego przerwania powiązania między bankami a państwem.
- (18) EDIS powinien zostać ustanowiony w trzech następujących po sobie etapach: najpierw należy utworzyć system reasekuracji pokrywający część braku płynności oraz nadwyżki strat uczestniczących systemów gwarantowania depozytów, a następnie należy utworzyć system koasekuracji pokrywający stopniowo coraz większą część braku płynności i strat uczestniczących systemów gwarantowania depozytów, który ostatecznie zostanie przekształcony w system pełnego zabezpieczenia, pokrywający całe zapotrzebowanie na płynność oraz straty uczestniczących systemów gwarantowania depozytów.
- (19) Na etapie reasekuracji – w celu ograniczenia odpowiedzialności europejskiego funduszu gwarantowania depozytów („fundusz gwarantowania depozytów”) oraz zmniejszenia pokusy nadużycia na szczeblu krajowym – o wsparcie z funduszu gwarantowania depozytów można ubiegać się tylko wtedy, gdy krajowy system gwarantowania depozytów pobierał składki *ex ante* zgodnie z dokładną ścieżką finansowania i gdy po raz pierwszy uszczupla te środki. Jednak do wysokości środków zebranych przez krajowy system gwarantowania depozytów powyżej kwoty wymaganej w ramach ścieżki finansowania musi jedynie wykorzystać środki, które musiał zgromadzić w celu zapewnienia zgodności ze ścieżką finansowania, zanim mógł zostać objęty ochroną w ramach EDIS. Z tego względu systemy gwarantowania depozytów, które zgromadziły więcej środków niż ich wymagano w celu zapewnienia zgodności ze ścieżką finansowania, nie powinny znajdować się w gorszej sytuacji od tych systemów gwarantowania depozytów, które zgromadziły taką ilość środków, która nie przekracza poziomów określonych w ramach ścieżki finansowania.

- (20) Z uwagi na to, że na etapie reasekuracji fundusz gwarantowania depozytów zapewniałby tylko dodatkowe źródło finansowania i jedynie osłabiałby powiązanie między bankami a ich rządami państwowymi, nie zapewniając jednak przy tym równego poziomu ochrony wszystkich deponentów w unii bankowej, po trzech latach system reasekuracji powinno się stopniowo przekształcić w system koasekuracji i ostatecznie w pełni uwspólniony system gwarantowania depozytów.
- (21) Chociaż etapy reasekuracji i koasekuracji miałyby wiele wspólnych cech, co pozwoliłoby na płynne przejście między etapami, za wypłaty na etapie koasekuracji odpowiadałyby wspólnie krajowy system gwarantowania depozytów oraz fundusz gwarantowania depozytów wraz z utratą pierwszego euro. Względny wkład z funduszu gwarantowania depozytów zostałby stopniowo zwiększony do 100 procent, co skutkowałoby pełnym uwspólnieniem ryzyka deponentów w całej unii bankowej po czterech latach.
- (22) W ramach EDIS należy przewidzieć również zabezpieczenia służące ograniczeniu pokusy nadużycia oraz dopilnowaniu, aby ochrona w ramach EDIS była zapewniana wyłącznie wtedy, gdy krajowe systemy gwarantowania depozytów działają ostrożnie. Po pierwsze krajowe systemy gwarantowania depozytów powinny spełnić swoje zobowiązania wynikające z niniejszego rozporządzenia, dyrektywy 2014/49/UE i innych właściwych przepisów prawa UE, w szczególności swoje zobowiązanie do pozyskiwania swoich środków zgodnie z art. 10 dyrektywy 2014/49/UE, jak określono w dalszej części niniejszego rozporządzenia. Aby móc skorzystać z ochrony w ramach EDIS, uczestniczące systemy gwarantowania depozytów muszą pobierać składki *ex ante* zgodnie z dokładną ścieżką finansowania. To z kolei oznacza również, że nie ma możliwości zmniejszenia poziomu docelowego zgodnie z art. 10 ust. 6 dyrektywy 2014/49/UE, jeśli uczestniczący system gwarantowania depozytów chce skorzystać z EDIS. Po drugie w przypadku wypłaty lub wtedy, gdy środki krajowego systemu gwarantowania depozytów mają zostać wykorzystane w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, krajowy system gwarantowania depozytów powinien sam pokryć uczciwą część strat. W takiej sytuacji należałoby pobrać składki *ex post* od jego członków w celu uzupełnienia jego środków oraz w celu zwrócenia do EDIS środków do wysokości, w jakiej początkowo otrzymane finansowanie przekracza część strat, które mają zostać pokryte przez EDIS. Po trzecie po wypłacie krajowy system gwarantowania depozytów powinien zmaksymalizować swoje wpływy z masy upadłościowej oraz zwrócić środki Jednolitej Radzie, a Jednolita Rada powinna dysponować wystarczającymi uprawnieniami, aby zagwarantować te prawa. Po czwarte Jednolita Rada powinna mieć odpowiednie kompetencje, aby móc odzyskać wszystkie środki finansowe lub ich część w sytuacji, gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów nie wywiązał się ze swoich najważniejszych zobowiązań.
- (23) Fundusz gwarantowania depozytów jest zasadniczym elementem, bez którego nie można by zrealizować stopniowego ustanawiania EDIS. Różne krajowe systemy finansowania nie zapewniłyby jednolitego gwarantowania depozytów w całej unii bankowej. Podczas trzech etapów fundusz gwarantowania depozytów powinien pomóc w zapewnieniu stabilizującej roli systemów gwarantowania depozytów oraz jednolitego, wysokiego poziomu ochrony wszystkich deponentów w zharmonizowanych ramach w całej Unii, a także w zapobieganiu tworzeniu się przeszkód w korzystaniu z podstawowych wolności lub zakłóceniom konkurencji na rynku wewnętrznym w wyniku różnych poziomów ochrony na szczeblu krajowym.

- (24) Fundusz gwarantowania depozytów powinien być finansowany ze składek płaconych bezpośrednio przez banki. Decyzje podejmowane w ramach EDIS, wymagające skorzystania z funduszu gwarantowania depozytów lub z krajowego systemu gwarantowania depozytów, nie powinny naruszać obowiązków budżetowych państw członkowskich. W tym kontekście jedynie nadzwyczajne publiczne wsparcie finansowe należy uznać za naruszenie suwerenności budżetowej i obowiązków budżetowych państw członkowskich.
- (25) Niniejsze rozporządzenie ustanawia warunki korzystania z funduszu gwarantowania depozytów oraz ogólne kryteria określania wielkości i obliczania składek *ex ante* i *ex post*, a także określa uprawnienia Jednolitej Rady w zakresie wykorzystywania funduszu gwarantowania depozytów i zarządzania nim.
- (26) Składki byłyby pobierane bezpośrednio od banków w celu sfinansowania funduszu gwarantowania depozytów. Jednolita Rada pobierałaby składki oraz administrowałaby funduszem gwarantowania depozytów, podczas gdy krajowe systemy gwarantowania depozytów kontynuowałyby pobieranie składek krajowych oraz administrowanie funduszami krajowymi. Aby zapewnić uczciwe i ujednolicone składki dla uczestniczących banków oraz stworzyć zachęty do prowadzenia mniej ryzykownej działalności, zarówno składki na rzecz EDIS, jak i składki na rzecz krajowych systemów gwarantowania depozytów powinny być obliczane na podstawie depozytów gwarantowanych oraz współczynnika korekty ryzyka dla poszczególnych banków. W okresie reasekuracji współczynnik korekty ryzyka powinien uwzględniać stopień ryzyka ponoszonego przez bank względem wszystkich innych banków powiązanych z tym samym uczestniczącym systemem gwarantowania depozytów. Po dotarciu do etapu koasekuracji współczynnik korekty ryzyka powinien uwzględniać stopień ryzyka ponoszonego przez bank względem wszystkich innych banków mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich. Ogólnie rzecz biorąc, zapewniłoby to neutralność kosztową EDIS dla banków i krajowych systemów gwarantowania depozytów oraz pozwoliło uniknąć redystrybucji składek na etapie tworzenia funduszu gwarantowania depozytów.
- (27) Zasadniczo składki powinny być pobierane od podmiotów z branży przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach gwarantowania depozytów i niezależnie od tych działań. Jeżeli zgromadzone w ten sposób środki nie wystarczają do pokrycia strat lub kosztów poniesionych w wyniku wykorzystania funduszu gwarantowania depozytów, należy pobierać dodatkowe składki na pokrycie dodatkowych kosztów lub strat. Ponadto fundusz gwarantowania depozytów powinien mieć możliwość zawierania umów dotyczących zaciągania pożyczek i innych form wsparcia ze strony instytucji kredytowych, instytucji finansowych lub innych osób trzecich, w przypadku gdy składki *ex ante* i *ex post* nie są bezpośrednio dostępne lub nie pokrywają wydatków ponoszonych w związku z wykorzystaniem funduszu gwarantowania depozytów do działań w ramach gwarantowania depozytów.
- (28) W celu osiągnięcia masy krytycznej i uniknięcia skutków procyklicznych, które mogłyby wystąpić, gdyby fundusz gwarantowania depozytów musiał polegać wyłącznie na składkach *ex post* w sytuacji kryzysu systemowego, konieczne jest, aby dostępne *ex ante* środki finansowe funduszu gwarantowania depozytów osiągnęły co najmniej pewien minimalny poziom docelowy.
- (29) Początkowy i ostateczny poziom docelowy funduszu gwarantowania depozytów należy określić jako procent sumy minimalnych poziomów docelowych

uczestniczących systemów gwarantowania depozytów. Powinien on stopniowo osiągnąć 20 % czterech dziewiątych sumy minimalnych poziomów docelowych do końca okresu reasekuracji oraz sumę wszystkich minimalnych poziomów docelowych do końca okresu koasekuracji. Przy ustalaniu początkowego lub ostatecznego poziomu docelowego funduszu gwarantowania depozytów nie należy brać pod uwagę możliwości wnioskowania o zatwierdzenie niższego poziomu docelowego zgodnie z art. 10 ust. 6 dyrektywy 2014/49/UE. Należy ustanowić odpowiedni termin osiągnięcia docelowego poziomu funduszu gwarantowania depozytów.

- (30) Zapewnienie skutecznego i wystarczającego finansowania funduszu gwarantowania depozytów ma ogromne znaczenie dla wiarygodności EDIS. Należy zwiększyć możliwość zawierania przez Jednolitą Radę umów dotyczących alternatywnych sposobów finansowania funduszu gwarantowania depozytów w sposób, który pozwoli zoptymalizować koszty finansowania i utrzymać zdolność kredytową funduszu gwarantowania depozytów. Niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Jednolita Rada powinna poczynić we współpracy z uczestniczącymi państwami członkowskimi kroki niezbędne do opracowania odpowiednich metod i warunków pozwalających zwiększyć zdolność kredytową funduszu gwarantowania depozytów, które powinny być gotowe przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (31) Należy zapewnić pełną dostępność środków zgromadzonych w funduszu gwarantowania depozytów na potrzeby zagwarantowania depozytów. W związku z tym fundusz gwarantowania depozytów powinien być wykorzystywany przede wszystkim do spełnienia wymogów w zakresie gwarantowania depozytów oraz podejmowania skutecznych działań w tym zakresie. Ponadto fundusz gwarantowania depozytów powinien być wykorzystywany wyłącznie zgodnie z obowiązującymi celami i zasadami gwarantowania depozytów. W określonych warunkach fundusz gwarantowania depozytów mógłby również zapewnić finansowanie w sytuacji, gdy środki finansowe dostępne w ramach systemu gwarantowania depozytów są wykorzystywane w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 79 niniejszego rozporządzenia.
- (32) W celu utrzymania wartości środków zgromadzonych w funduszu gwarantowania depozytów środki te powinny być inwestowane w aktywa o wystarczającym poziomie bezpieczeństwa, dywersyfikacji i płynności.
- (33) Jeżeli bliska współpraca uczestniczącego państwa członkowskiego, którego walutą nie jest euro, z EBC zostanie zakończona zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, należy podjąć decyzję o sprawiedliwym podziale łącznej kwoty składek pobranych od tego uczestniczącego państwa członkowskiego, z uwzględnieniem interesów uczestniczącego państwa członkowskiego i interesów funduszu gwarantowania depozytów.
- (34) W celu zagwarantowania pełnej autonomii i niezależności przy podejmowaniu działań w ramach gwarantowania depozytów na podstawie niniejszego rozporządzenia Jednolita Rada powinna posiadać własny budżet finansowany z obowiązkowych składek instytucji w uczestniczących państwach członkowskich. Niniejsze rozporządzenie nie narusza możliwości pobierania przez państwa członkowskie opłat na pokrycie wydatków administracyjnych ponoszonych przez ich krajowe systemy gwarantowania depozytów lub wyznaczone organy.

- (35) W przypadku gdy wszystkie kryteria dotyczące wykorzystania funduszu gwarantowania depozytów zostały spełnione, Jednolita Rada powinna zapewnić odpowiednie finansowanie oraz pokryć straty poniesione przez krajowe systemy gwarantowania depozytów.
- (36) Jednolita Rada powinna pracować w ramach wspólnych sesji plenarnych oraz sesji plenarnych i wykonawczych. Podczas sesji wykonawczej Jednolita Rada powinna przygotowywać wszystkie decyzje dotyczące procedury wypłaty oraz przyjmować te decyzje w jak najszerszym stopniu. W odniesieniu do wykorzystania funduszu gwarantowania depozytów istotne znaczenie ma dopilnowanie, aby pierwszy korzystający nie był uprzywilejowany oraz aby wydatki z funduszu gwarantowania depozytów były monitorowane. Jeżeli wykorzystanie zakumulowanych środków netto z funduszu gwarantowania depozytów w ciągu poprzednich 12 następujących po sobie miesięcy osiągnie próg 25 % ostatecznego poziomu docelowego, podczas sesji plenarnej należy ocenić zastosowanie działań w ramach gwarantowania depozytów lub udział w działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz wykorzystanie funduszu gwarantowania depozytów, a także należy przedstawić wytyczne, którymi sesja wykonawcza powinna się kierować, podejmując kolejne decyzje. Wytyczne na sesję wykonawczą powinny skupiać się w szczególności na zapewnieniu niedyskryminującego stosowania działań w ramach gwarantowania depozytów lub udziału w działaniach w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz na środkach, jakie należy przedsięwziąć w celu uniknięcia zubożenia funduszu gwarantowania depozytów.
- (37) Należy zapewnić skuteczność i jednolitość działań w ramach gwarantowania depozytów we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich. W tym celu, jeżeli uczestniczący system gwarantowania depozytów nie zastosował lub nie przestrzegał decyzji Jednolitej Rady podjętej na mocy niniejszego rozporządzenia, lub zastosował tę decyzję w sposób, który zagraża jakimkolwiek celowi systemu gwarantowania depozytów lub skutecznemu wdrożeniu działania w ramach gwarantowania depozytów, Jednolita Rada powinna być uprawniona do zarządzenia wszelkich niezbędnych działań, które istotnie przeciwdziałają zagrożeniu dla realizacji celów EDIS. Należy uniemożliwić wszelkie działania uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów, które ograniczałyby wykonywanie uprawnień lub pełnienie funkcji Jednolitej Rady bądź wpływały na te uprawnienia lub funkcje.
- (38) Podejmując decyzje lub działania, zwłaszcza dotyczące podmiotów mających siedzibę zarówno w uczestniczących państwach członkowskich, jak i nieuczestniczących państwach członkowskich, należy również uwzględniać ich ewentualny niekorzystny wpływ na te państwa członkowskie, taki jak zagrożenia dla stabilności finansowej ich rynków finansowych, oraz na podmioty mające siedzibę w tych państwach członkowskich.
- (39) Jednolita Rada, wyznaczone organy, właściwe organy, w tym EBC, oraz organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinny w razie konieczności przyjąć protokół ustaleń określający ogólne warunki wzajemnej współpracy przy wykonywaniu ich odnośnych zadań na mocy prawa Unii. Protokół ten należy poddawać regularnemu przeglądowi.
- (40) Właściwe podmioty, władze i organy włączone w stosowanie niniejszego rozporządzenia powinny współpracować ze sobą zgodnie z obowiązkiem lojalnej współpracy przewidzianej w traktatach.

- (41) Jednolita Rada, wyznaczone organy i właściwe organy nieuczestniczących państw członkowskich powinny przyjąć protokoły ustaleń określające ogólne warunki ich wzajemnej współpracy w ramach wykonywania zadań na mocy dyrektywy 2014/49/UE. Protokoły ustaleń mogą, między innymi, wyjaśniać konsultacje dotyczące decyzji Jednolitej Rady mających wpływ na oddziały zlokalizowane w nieuczestniczących państwach członkowskich, w przypadku gdy instytucja kredytowa ma siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim. Protokoły należy poddawać regularnemu przeglądowi.
- (42) Procedura związana z przyjmowaniem decyzji Jednolitej Rady nie narusza zasady delegacji uprawnień agencjom, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.
- (43) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z prawami, wolnościami i zasadami uznanymi w Karcie, w szczególności w zakresie prawa własności, ochrony danych osobowych, wolności prowadzenia działalności gospodarczej, prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu oraz prawa do obrony, oraz powinno być wykonywane zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (44) Z uwagi na to, że cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie wydajniejszych i skuteczniejszych ram gwarantowania depozytów oraz zapewnienie spójnego stosowania przepisów dotyczących gwarantowania depozytów, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza działania konieczne do osiągnięcia wspomnianych celów.
- (45) Komisja powinna dokonać przeglądu stosowania niniejszego rozporządzenia w celu oceny jego wpływu na rynek wewnętrzny i stwierdzenia, czy konieczne są jakiegokolwiek zmiany lub dalsze usprawnienia służące zwiększeniu skuteczności i wydajności EDIS.
- (46) Aby zapewnić skuteczne funkcjonowanie EDIS od dnia [...], przepisy dotyczące płacenia składek na rzecz funduszu gwarantowania depozytów, ustanowienia wszystkich właściwych procedur oraz wszelkich innych aspektów operacyjnych i instytucjonalnych powinny mieć zastosowanie od dnia XX.
- (47) Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 należy zmienić w celu włączenia oraz odpowiedniego uwzględnienia ustanowienia EDIS,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Zmiany do rozporządzenia (UE) nr 806/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1. tytuł otrzymuje brzmienie:
„ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz europejski system gwarantowania depozytów oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010”;
2. art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1
Przedmiot

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podmiotów, o których mowa w art. 2, mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich, o których mowa w art. 4.

Te jednolite zasady i jednolita procedura stosowane są przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowioną w art. 42 („Jednolita Rada”) wraz z Radą i Komisją oraz krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanowionego niniejszym rozporządzeniem. Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest wspierany jednolitym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Wykorzystanie jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jest uzależnione od wejścia w życie umowy między uczestniczącymi państwami członkowskimi („Umowa”) o przekazywaniu do jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji środków finansowych pobranych na szczeblu krajowym oraz o stopniowym łączeniu poszczególnych środków finansowych pobieranych na szczeblu krajowym i przydzielanych do krajowych pul funduszu.

2. Oprócz tego niniejsze rozporządzenie ustanawia europejski system gwarantowania depozytów („EDIS”) w trzech kolejnych etapach, które obejmują:
  - system reasekuracji, który – w pewnym stopniu – zapewnia finansowanie oraz pokrywa część strat uczestniczących systemów gwarantowania depozytów zgodnie z art. 41a;
  - system koasekuracji, który – w stopniowo zwiększającym się stopniu – zapewnia finansowanie oraz pokrywa straty uczestniczących systemów gwarantowania depozytów zgodnie z art. 41c;
  - system pełnego zabezpieczenia, który zapewnia finansowanie oraz pokrywa straty uczestniczących systemów gwarantowania depozytów zgodnie z art. 41e.

EDIS jest administrowany przez Jednolitą Radę we współpracy z uczestniczącymi systemami gwarantowania depozytów i wyznaczonymi organami zgodnie z częścią IIa. EDIS jest wspierany funduszem gwarantowania depozytów.”;

3. art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Zakres

1. Do celów jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji niniejsze rozporządzenie stosuje się do następujących podmiotów:

- a) instytucji kredytowych mających siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim;
- b) jednostek dominujących, w tym finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, mających siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, jeśli są one objęte nadzorem skonsolidowanym prowadzonym przez EBC zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;
- c) firm inwestycyjnych i instytucji finansowych mających siedzibę w uczestniczącym państwie członkowskim, jeśli są one objęte nadzorem skonsolidowanym jednostki dominującej prowadzonym przez EBC zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.

2. Do celów EDIS niniejsze rozporządzenie stosuje się do następujących podmiotów:

- a) uczestniczących systemów gwarantowania depozytów zdefiniowanych w art. 3 ust. 1a pkt 1;
- b) instytucji kredytowych powiązanych z uczestniczącymi systemami gwarantowania depozytów.

Jeżeli niniejsze rozporządzenie ustanawia prawa i obowiązki uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów, zarządzanego przez wyznaczony organ, zdefiniowany w art. 2 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2014/49/UE, te prawa i obowiązki uznaje się za prawa i obowiązki wyznaczonego organu.”;

4. w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 55, 56 i 57 w brzmieniu:

„(55) „uczestniczące systemy gwarantowania depozytów” oznaczają systemy gwarantowania depozytów zdefiniowane w art. 2 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/49/UE, które zostały wdrożone i są oficjalnie uznane w uczestniczącym państwie członkowskim;

(56) „wyplata” oznacza niedostępność depozytów zdefiniowaną w art. 2 ust. 1 pkt 8 dyrektywy 2014/49/UE w odniesieniu do instytucji kredytowej powiązanej z uczestniczącym systemem gwarantowania depozytów;

(57) „dostępne środki finansowe w ramach funduszu gwarantowania depozytów” oznaczają środki pieniężne, depozyty oraz aktywa o niskim ryzyku, które można upłynnić w terminie nieprzekraczającym terminu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku braku odpowiedniej definicji w poprzednich ustępach zastosowanie mają definicje, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2014/49/UE i art. 2 dyrektywy 2014/59/UE.

W przypadku braku odpowiedniej definicji w art. 2 dyrektywy 2014/49/UE i art. 2 dyrektywy 2014/59/UE zastosowanie mają definicje, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2013/36/UE.”;

5. art. 4 ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„2. Jeżeli bliska współpraca między państwem członkowskim a EBC zostaje zawieszona lub zakończona zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, niniejsze rozporządzenie przestaje obowiązywać w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, mających siedzibę lub uznanych w tym państwie członkowskim od dnia rozpoczęcia stosowania decyzji o zawieszeniu lub zakończeniu bliskiej współpracy.

3. Jeżeli bliska współpraca państwa członkowskiego, którego walutą nie jest euro, z EBC zostaje zakończona zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, Jednolita Rada — w terminie trzech miesięcy od daty przyjęcia decyzji o zakończeniu bliskiej współpracy i w porozumieniu z tym państwem członkowskim — podejmuje decyzję dotyczącą zasad oraz wszelkich warunków mających zastosowanie do:

- a) odzyskania składek, które dane państwo członkowskie przekazało do jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- b) transferu składek do systemów gwarantowania depozytów oficjalnie uznanych w danym państwie członkowskim, którymi został zasilony fundusz gwarantowania depozytów przez instytucje kredytowe powiązane z tymi systemami gwarantowania depozytów.

Do celów akapitu pierwszego lit. a) odzyskane środki obejmują część puli przyporządkowanej danemu państwu członkowskiemu, która nie podlega uwspólnieniu. Jeżeli w okresie przejściowym, określonym w Umowie, odzyskane środki pochodzące z części, która nie została uwspólniona, nie są wystarczające, by umożliwić sfinansowanie ustanowienia przez dane państwo członkowskie krajowego mechanizmu finansowania zgodnie z dyrektywą 2014/59/UE, odzyskane środki obejmują również całość lub udział w części puli przyporządkowanej temu państwu członkowskiemu, która podlega uwspólnieniu zgodnie z Umową lub też — po upływie okresu przejściowego — całość lub część składek przekazanych przez dane państwo członkowskie w trakcie bliskiej współpracy, w kwocie wystarczającej, by umożliwić sfinansowanie takiego krajowego mechanizmu finansowania.

Przy szacowaniu kwoty środków finansowych, które podlegają odzyskaniu z uwspólnionej części lub też — po upływie okresu przejściowego — z funduszu, pod uwagę bierze się następujące dodatkowe kryteria:

- a) sposób, w jaki przebiegło zakończenie bliskiej współpracy z EBC, tj. czy nastąpiło dobrowolnie zgodnie z art. 7 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, czy nie;
- b) czy w dniu zakończenia współpracy trwają działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- c) cykl koniunkturalny państwa członkowskiego, którego dotyczy zakończenie współpracy.

Odzyskane środki są rozdzielane przez ograniczony okres proporcjonalny do czasu trwania bliskiej współpracy. Przypadający na dane państwo członkowskie udział w składkach, które w trakcie bliskiej współpracy wypłacono z jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na rzecz działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, odlicza się od zwracanych kwot.

Do celów akapitu pierwszego lit. b) kwota przekazana do każdego systemu gwarantowania depozytów oficjalnie uznanego w danym państwie członkowskim opowiada kwocie dostępnych środków finansowych w ramach funduszu gwarantowania depozytów, pomnożonej przez stosunek a) do b):

- a) kwoty wszystkich składek *ex ante* wpłacanych do funduszu gwarantowania depozytów przez instytucje kredytowe powiązane z danym systemem gwarantowania depozytów;
- b) kwoty wszystkich składek *ex ante* wpłacanych do funduszu gwarantowania depozytów.

Przekazana kwota nie przekracza kwoty, która jest niezbędna, aby dostępne środki finansowe, którymi dysponuje dany system gwarantowania depozytów, osiągnęły dwie trzecie jego poziomu docelowego zdefiniowanego w art. 10 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2014/49/UE.

4. Niniejsze rozporządzenie ma nadal zastosowanie do procedur restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz gwarantowania depozytów będących w toku w dniu rozpoczęcia stosowania decyzji, o której mowa w ust. 2.”;

6. art. 5 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Jednolita Rada, Rada i Komisja oraz, w stosownych przypadkach, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz uczestniczący system gwarantowania depozytów podejmują decyzje, z zastrzeżeniem właściwego prawa unijnego i zgodnie z tym prawem, w szczególności z wszelkimi aktami ustawodawczymi i nieustawodawczymi, w tym z aktami, o których mowa w art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.”;

7. w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Żadne działanie, propozycja lub polityka Jednolitej Rady, Rady, Komisji, krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów nie mogą dyskryminować podmiotów, posiadaczy depozytów, inwestorów ani innych wierzycieli mających siedzibę w Unii ze względu na ich narodowość lub miejsce prowadzenia działalności.

2. Każde działanie, propozycja lub polityka Jednolitej Rady, Rady, Komisji, krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub europejskiego systemu gwarantowania depozytów muszą być realizowane przy pełnym

uwzględnieniu jedności i integralności rynku wewnętrznego oraz dotrzymaniu obowiązku dbania o jedność i integralność tego rynku.”;

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli Jednolita Rada podejmuje decyzję skierowaną do krajowego organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów, krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub uczestniczący system gwarantowania depozytów może doprecyzować środki, jakie należy podjąć. Takie doprecyzowanie musi być zgodne z odnośną decyzją Jednolitej Rady.”;

8. tytuł części II otrzymuje brzmienie: „Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”;

9. w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W zakresie, w jakim działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zaproponowane przez Jednolitą Radę wiąże się z wykorzystaniem funduszy (jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub funduszu gwarantowania depozytów), Jednolita Rada powiadamia Komisję o proponowanym wykorzystaniu funduszy. Powiadomienie od Jednolitej Rady zawiera wszystkie informacje niezbędne, aby umożliwić Komisji dokonanie oceny zgodnie z niniejszym ustępem.”;

b) w ust. 3 akapit trzeci, piąty i siódmy słowo „fundusz” zastępuje się słowem „fundusze” oraz wprowadza niezbędne zmiany gramatyczne;

c) ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Jednolita Rada wpłaca wszelkie kwoty otrzymane na mocy akapitu pierwszego do odpowiedniego funduszu (jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub funduszu gwarantowania depozytów) i uwzględnia te kwoty przy określaniu wysokości składek zgodnie z art. 70 i 71 oraz 74c i 74d.”;

d) w ust. 7 i 10 słowo „fundusz” zastępuje się słowem „fundusze” oraz wprowadza niezbędne zmiany gramatyczne;

10. dodaje się część IIa w brzmieniu:

„CZEŚĆ IIa **EUROPEJSKI SYSTEM GWARANTOWANIA** **DEPOZYTÓW (EDIS)**

TYTUŁ I: ETAPY WPROWADZANIA EDIS

Rozdział 1

Reasekuracja

Artykuł 41a

Częściowe finansowanie i pokrycie nadwyżki strat

1. Począwszy od daty stosowania określonej w art. 99 ust. 5a uczestniczące systemy gwarantowania depozytów podlegają reasekuracji w ramach EDIS zgodnie z niniejszym rozdziałem przez okres trzech lat („okres reasekuracji”).
2. W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów musi dokonać wypłaty lub jest wykorzystywany w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 79 niniejszego rozporządzenia, może zwrócić się do funduszu gwarantowania depozytów o sfinansowanie do 20 % jego braku płynności zdefiniowanego w art. 41b.
3. Fundusz gwarantowania depozytów pokrywa również 20 % nadwyżki strat uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów zdefiniowanej w art. 41c. Uczestniczący system gwarantowania depozytów zwraca kwotę finansowania uzyskanego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, pomniejszoną o kwotę pokrycia nadwyżki strat, zgodnie z procedurą określoną w art. 41o.
4. Ani finansowanie, ani pokrycie nadwyżki strat nie przekracza 20 % początkowego poziomu docelowego funduszu gwarantowania depozytów określonego w art. 74b ust. 1 niniejszego rozporządzenia, ani dziesięciokrotności docelowego poziomu uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów, zdefiniowanego w art. 10 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2014/49/UE.

Artykuł 41b

Brak płynności

1. W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów musi dokonać wypłaty, jego brak płynności oblicza się jako łączną kwotę gwarantowanych depozytów w rozumieniu art. 6 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE, którą instytucja kredytowa dysponuje w momencie wypłaty, pomniejszoną o:
  - a) kwotę dostępnych środków finansowych, którymi uczestniczący system gwarantowania depozytów powinien dysponować w momencie wypłaty, o ile pobierał składki *ex ante* zgodnie z art. 41j;
  - b) kwotę nadzwyczajnych składek zdefiniowanych w art. 10 ust. 8 dyrektywy 2014/49/UE, które uczestniczący system gwarantowania depozytów może zebrać w ciągu trzech dni od wypłaty.
2. W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów jest wykorzystywany w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jego brakiem płynności jest kwota określona przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 79, pomniejszona o kwotę dostępnych środków finansowych, którymi uczestniczący system gwarantowania depozytów powinien dysponować w momencie jej określenia, o ile pobierał składki *ex ante* zgodnie z art. 41j.

Artykuł 41c
Nadwyżka strat

1. W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów musi dokonać wypłaty, jego nadwyżkę strat oblicza się jako łączną kwotę, którą zwrócił deponentom zgodnie z art. 8 dyrektywy 2014/49/UE, pomniejszoną o:
  - a) kwotę, którą uczestniczący system gwarantowania depozytów odzyskał z wstąpienia w prawa deponentów w ramach postępowania likwidacyjnego lub reorganizacyjnego zgodnie z art. 9 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2014/49/UE;
  - b) kwotę dostępnych środków finansowych, którymi uczestniczący system gwarantowania depozytów powinien dysponować w momencie wypłaty, o ile pobierał składki *ex ante* zgodnie z art. 41j;
  - c) kwotę składek *ex post*, które uczestniczący system gwarantowania depozytów może pobrać zgodnie z art. 10 ust. 8 akapit pierwszy zdanie pierwsze dyrektywy 2014/49/UE w ciągu jednego roku kalendarzowego oraz które obejmują kwotę pozyskaną zgodnie z art. 41b ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.
2. W przypadku gdy środki uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów są wykorzystywane w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jego nadwyżką strat jest kwota określona przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 79, pomniejszona o:
  - a) kwotę jakiegokolwiek różnicy, którą uczestniczący system gwarantowania depozytów otrzymał zgodnie z art. 75 dyrektywy 2014/59/UE;
  - b) kwotę dostępnych środków finansowych, którymi uczestniczący system gwarantowania depozytów powinien dysponować w momencie jej określenia, o ile pobierał składki *ex ante* zgodnie z art. 41j.

Rozdział 2 **Koasekuracja**

Artykuł 41d
Finansowanie i pokrycie strat

1. Po zakończeniu okresu reasekuracji uczestniczący system gwarantowania depozytów podlega koasekuracji w ramach EDIS zgodnie z niniejszym rozdziałem przez okres czterech lat („okres koasekuracji”).
2. W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów musi dokonać wypłaty lub jest wykorzystywany w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 109 dyrektywy 2014/59/UE lub art. 79 niniejszego rozporządzenia, może zwrócić się do funduszu gwarantowania depozytów o sfinansowanie części jego zapotrzebowania na płynność zdefiniowanego w art. 41f niniejszego rozporządzenia. Część ta zwiększa się zgodnie z art. 41e.
3. Fundusz gwarantowania depozytów pokrywa również część strat uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów zdefiniowanych w art. 41g. Część ta zwiększa

się zgodnie z art. 41e. Uczestniczący system gwarantowania depozytów zwraca kwotę finansowania uzyskanego zgodnie z ust. 2, pomniejszoną o kwotę pokrycia strat, zgodnie z procedurą określoną w art. 41o.

Artykuł 41e

Zwiększenie finansowania i pokrycia strat

Częściowa kwota pokrycia strat, o której mowa w art. 41d ustęp trzeci, zwiększa się w okresie koasekuracji w następujący sposób:

- w pierwszym roku okresu koasekuracji wynosi 20 %;
- w drugim roku okresu koasekuracji wynosi 40 %;
- w trzecim roku okresu koasekuracji wynosi 60 %;
- w czwartym roku okresu koasekuracji wynosi 80 %.

Artykuł 41f

Zapotrzebowanie na płynność

1. W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów musi dokonać wypłaty, jego potrzebę płynności uznaje się za łączną kwotę gwarantowanych depozytów w rozumieniu art. 6 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE, którą instytucja kredytowa dysponuje w momencie wypłaty.
2. W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów jest wykorzystywany w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jego zapotrzebowaniem na płynności jest kwota określona przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 109 dyrektywy 2014/59/UE lub art. 79 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 41g

Straty

1. W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów musi dokonać wypłaty, jego straty oblicza się jako łączną kwotę, którą zwrócił deponentom zgodnie z art. 8 dyrektywy 2014/49/UE, pomniejszoną o kwotę, którą uczestniczący system gwarantowania depozytów odzyskał z wstąpienia w prawa deponentów w ramach postępowania likwidacyjnego lub reorganizacyjnego zgodnie z art. 9 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2014/49/UE.
2. W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów jest wykorzystywany w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jego stratami jest kwota określona przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 109 dyrektywy 2014/59/UE lub art. 79 niniejszego rozporządzenia, pomniejszona o kwotę jakiegokolwiek różnicy, którą uczestniczący system gwarantowania depozytów otrzymał zgodnie z art. 75 dyrektywy 2014/59/UE.

Rozdział 3

Pełne zabezpieczenie

Artykuł 41h

Finansowanie i pokrycie strat

1. Po zakończeniu okresu koasekuracji uczestniczący system gwarantowania depozytów podlega pełnemu zabezpieczeniu w ramach EDIS zgodnie z niniejszym rozdziałem.
2. W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów musi dokonać wypłaty lub jest wykorzystywany w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 109 dyrektywy 2014/59/UE lub art. 79 niniejszego rozporządzenia, może zwrócić się do funduszu gwarantowania depozytów o sfinansowanie swojego zapotrzebowania na płynność zdefiniowanego w art. 41f niniejszego rozporządzenia.
3. Fundusz gwarantowania depozytów pokrywa również straty uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów zdefiniowane w art. 41g. Uczestniczący system gwarantowania depozytów zwraca kwotę finansowania uzyskanego zgodnie z ust. 2, pomniejszoną o kwotę pokrycia strat, zgodnie z procedurą określoną w art. 41o.

Rozdział 4

Przepisy wspólne

Artykuł 41i

Wykluczenie z objęcia EDIS

1. Uczestniczący system gwarantowania depozytów nie jest objęty EDIS na etapie reasekuracji, koasekuracji lub pełnego zabezpieczenia, jeżeli Komisja, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek Jednolitej Rady lub uczestniczącego państwa członkowskiego, zdecyduje i odpowiednio poinformuje Jednolitą Radę o tym, że co najmniej jeden z następujących warunków wykluczających jest spełniony:
  - a) uczestniczący system gwarantowania depozytów nie wypełnił zobowiązań wynikających z niniejszego rozporządzenia lub z art. 4, 6, 7 lub 10 dyrektywy 2014/49/UE;
  - b) uczestniczący system gwarantowania depozytów, właściwy organ administracyjny w rozumieniu art. 3 dyrektywy 2014/49/UE lub każdy inny właściwy organ danego państwa członkowskiego postąpił w odniesieniu do konkretnego wniosku o objęcie EDIS w sposób, który jest sprzeczny z zasadą lojalnej współpracy określoną w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej.
2. Jeżeli uczestniczący system gwarantowania depozytów uzyskał już finansowanie oraz co najmniej jeden warunek wykluczający, o którym mowa w ust. 1, jest spełniony w odniesieniu do zdarzenia wypłaty lub do wykorzystania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Komisja może nakazać pełną lub częściową spłatę środków finansowych na rzecz funduszu gwarantowania depozytów.

Artykuł 41j

Ścieżka finansowania, którą powinny podążać uczestniczące systemy gwarantowania depozytów

1. Uczestniczący system gwarantowania depozytów podlega reasekuracji, koasekuracji i pełnemu zabezpieczeniu w ramach EDIS w roku następującym po którejkolwiek z niżej określonych dat, jeżeli przed tą datą jego dostępne środki finansowe pochodzące ze składek, o których mowa w art. 10 ust. 1 dyrektywy 2014/49/UE, odpowiadają co najmniej następującym odsetkom łącznej kwoty gwarantowanych depozytów wszystkich instytucji kredytowych powiązanych z uczestniczącym systemem gwarantowania depozytów:
  - do dnia 3 lipca 2017 r.: 0,14 %;
  - do dnia 3 lipca 2018 r.: 0,21 %;
  - do dnia 3 lipca 2019 r.: 0,28 %;
  - do dnia 3 lipca 2020 r.: 0,28 %;
  - do dnia 3 lipca 2021 r.: 0,26 %;
  - do dnia 3 lipca 2022 r.: 0,20 %;
  - do dnia 3 lipca 2023 r.: 0,11 %;
  - do dnia 3 lipca 2024 r.: 0 %.

2. Po konsultacji z Jednolitą Radą Komisja może zatwierdzić odstępstwo od wymogów określonych w ust. 1 z należycie uzasadnionych powodów związanych z cyklem koniunkturalnym występującym w danym państwie członkowskim, wpływem, jaki procykliczne składki mogą mieć, lub wypłatą na szczeblu krajowym. Odstępstwa te muszą być tymczasowe oraz mogą podlegać spełnieniu określonych warunków.

TYTUŁ II

PRZEPISY PROCEDURALNE

Artykuł 41k

Wstępne informacje

W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów został poinformowany przez właściwy organ lub w inny sposób dowiedział się o okolicznościach odnoszących się do instytucji kredytowej powiązanej z tym systemem gwarantowania depozytów, które mogą prowadzić do wypłaty lub wykorzystania tego systemu w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uczestniczący system gwarantowania depozytów niezwłocznie informuje Jednolitą Radę o takich okolicznościach, jeśli zamierza zwrócić się o objęcie ochroną w ramach EDIS. W takiej sytuacji uczestniczący system gwarantowania depozytów informuje Jednolitą Radę również o szacunkowym poziomie oczekiwanego braku płynności lub oczekiwanego zapotrzebowania na płynność.

Artykuł 41l
Obowiązek powiadomienia

1. W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów musi dokonać wypłaty lub jest wykorzystywany w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 109 dyrektywy 2014/59/UE lub art. 79 niniejszego rozporządzenia, niezwłocznie informuje o tym Jednolitą Radę oraz przekazuje jej wszelkie informacje niezbędne do oceny spełnienia warunków zapewnienia finansowania oraz pokrycia strat zgodnie z art. 41a, 41d i 41h niniejszego rozporządzenia.
2. Uczestniczący system gwarantowania depozytów informuje Jednolitą Radę w szczególności o:
  - a) kwocie gwarantowanych depozytów danej instytucji kredytowej;
  - b) swoich środkach finansowych dostępnych w momencie wypłaty lub wykorzystania w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - c) w przypadku wypłaty – szacunkowej kwocie nadzwyczajnych składek, które może zebrać w ciągu trzech dni od wypłaty;
  - d) wszelkich okolicznościach, które uniemożliwiłyby mu spełnienie swoich zobowiązań wynikających z prawa krajowego transponującego dyrektywę 2014/49/UE, oraz środkach zaradczych.

Artykuł 41m
Określenie kwoty finansowania

1. Po otrzymaniu informacji, o których mowa w art. 41k, Jednolita Rada w ciągu 24 godzin stwierdza na swojej sesji wykonawczej, że warunki objęcia ochroną w ramach EDIS zostały spełnione, oraz określa kwotę finansowania, którą przekaze uczestniczącemu systemowi gwarantowania depozytów.
2. W przypadku gdy Jednolita Rada została poinformowana zgodnie z art. 41k – przed otrzymaniem informacji, o których mowa w ust. 1, lub w tym samym czasie – o jednym lub większej liczbie możliwych przypadków wypłaty lub wykorzystania w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, może wydłużyć okres, o którym mowa w ust. 1, do siedmiu dni. Jeżeli w trakcie tego wydłużonego okresu przekazane zostaną zgodnie z art. 41k informacje o kolejnych przypadkach wypłaty lub wykorzystania w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jeżeli łączne finansowanie, o które można by wystąpić do funduszu gwarantowania depozytów, może przekroczyć jego dostępne środki finansowe, finansowanie zapewnione w ramach każdej wypłaty lub każdego wykorzystania w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których poinformowano, odpowiada dostępnym środkom finansowym funduszu gwarantowania depozytów, pomnożonym przez stosunek a) do b):
  - a) kwoty finansowania, o którą właściwy uczestniczący system gwarantowania depozytów mógłby wystąpić do funduszu gwarantowania depozytów do celów dokonania wypłaty lub wykorzystania w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że nie poinformowano o żadnym innym przypadku wypłaty lub wykorzystania w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

- b) sumy wszystkich kwot finansowania, o które każdy właściwy uczestniczący system gwarantowania depozytów mógłby wystąpić do funduszu gwarantowania depozytów do celów dokonania każdej wypłaty lub każdego wykorzystania w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, pod warunkiem że nie poinformowano o żadnym innym przypadku wypłaty lub wykorzystania w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Jednolita Rada niezwłocznie informuje uczestniczący system gwarantowania depozytów o swojej decyzji zgodnie z ust. 1 i 2. Uczestniczący system gwarantowania depozytów może zwrócić się z wnioskiem o dokonanie przeglądu decyzji Jednolitej Rady w ciągu 24 godzin po otrzymaniu odnośnej informacji. W takim wniosku uczestniczący system gwarantowania depozytów określa, dlaczego uważa, że zmiana decyzji Jednolitej Rady jest konieczna, w szczególności w odniesieniu do zakresu objęcia ochroną w ramach EDIS. Jednolita Rada ustosunkowuje się do wniosku w ciągu kolejnych 24 godzin.

Artykuł 41n

Zapewnienie finansowania

Jednolita Rada zapewnia finansowanie, o którym mowa w art. 41a ust. 2, art. 41d ust. 2 i art. 41h ust. 2, na następujących warunkach:

- a) finansowanie zostaje zapewnione w formie wkładu gotówkowego na rzecz uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów;
- b) środki są należne bezpośrednio po określeniu przez Jednolitą Radę kwoty finansowania zgodnie z art. 41m.

Artykuł 41o

Zwrot środków finansowych oraz określenie nadwyżki strat i strat

1. Uczestniczący system gwarantowania depozytów zwraca środki finansowe przekazane przez Jednolitą Radę zgodnie z art. 41n, pomniejszone o pokrycie nadwyżki strat w przypadku ochrony, o której mowa w art. 41a, lub o pokrycie jakichkolwiek strat w przypadku ochrony, o której mowa w art. 41d lub art. 41h.
2. Do momentu zakończenia postępowania w związku z niewypłacalnością lub procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Jednolita Rada co roku określa, jaką kwotę uczestniczący system gwarantowania depozytów już odzyskał w ramach postępowania w związku z niewypłacalnością lub już otrzymał zgodnie z art. 75 dyrektywy 2014/59/UE. Uczestniczący system gwarantowania depozytów przekazuje Jednolitej Radzie wszelkie informacje, które są niezbędne do określenia tej kwoty. Uczestniczący system gwarantowania depozytów przekazuje Jednolitej Radzie część tej kwoty, która odpowiada części objętej EDIS zgodnie z art. 41a, art. 41d lub art. 41h.
3. Ponadto w przypadku objęcia ochroną, o której mowa w art. 41a, do końca pierwszego roku kalendarzowego po zapewnieniu finansowania uczestniczący system gwarantowania depozytów przekazuje Jednolitej Radzie kwotę równą składkom *ex post*, które uczestniczący system gwarantowania depozytów może pobrać zgodnie z art. 10 ust. 8 akapit pierwszy zdanie pierwsze dyrektywy 2014/49/UE w ciągu jednego roku kalendarzowego, pomniejszoną o kwotę składek

ex post, które uczestniczący system gwarantowania depozytów pobrał zgodnie z art. 41b ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

4. Po zakończeniu postępowania w związku z niewypłacalnością lub procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji danej instytucji kredytowej Jednolita Rada niezwłocznie określa nadwyżkę strat zgodnie z art. 41d lub straty zgodnie z art. 41h. W przypadku gdy ustalenie powyższego skutkuje nałożeniem na uczestniczący system gwarantowania depozytów obowiązku spłaty, który różni się od kwot spłaconych zgodnie z ust. 2 i 3, Jednolita Rada i uczestniczący system gwarantowania depozytów niezwłocznie określają różnicę.

Artykuł 41p

Monitorowanie wypłat na rzecz deponentów oraz wykorzystania w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Zgodnie z zapewnieniem finansowania w przypadku wypłaty, o którym mowa w art. 41n, Jednolita Rada dokładnie monitoruje procedurę wypłaty przeprowadzaną przez uczestniczący system gwarantowania depozytów oraz w szczególności wykorzystanie przez niego wkładu gotówkowego.
2. Uczestniczący system gwarantowania depozytów przekazuje – w regularnych odstępach czasu określonych przez Jednolitą Radę – rzetelne, wiarygodne i kompletne informacje na temat procedury wypłaty, korzystania z nabytych praw lub wszelkich innych kwestii, które są istotne z perspektywy skutecznej realizacji działań Jednolitej Rady, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, lub wykonywania przez uczestniczący system gwarantowania depozytów uprawnień określonych w dyrektywie 2014/49/UE lub w niniejszym rozporządzeniu. Uczestniczący system gwarantowania depozytów codziennie informuje Jednolitą Radę o łącznej kwocie wypłaconej deponentom, wykorzystaniu wkładu pieniężnego oraz o wszelkich napotkanych trudnościach.

Artykuł 41q

Monitorowanie postępowania w związku z niewypłacalnością

1. Zgodnie z zapewnieniem finansowania w przypadku wypłaty, o którym mowa w art. 41n niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada monitoruje postępowanie w związku z niewypłacalnością danej instytucji kredytowej oraz w szczególności wysiłki podejmowane przez uczestniczący system gwarantowania depozytów w celu wyegzekwowania nabytych roszczeń depozytowych zgodnie z art. 9 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy 2014/49/UE.
  2. Uczestniczący system gwarantowania depozytów maksymalizuje swoje wpływy z masy upadłościowej oraz odpowiada wobec Jednolitej Rady za każdą kwotę, która nie została odzyskana ze względu na brak staranności. Po wysłuchaniu uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów Jednolita Rada może podjąć decyzję o wykonaniu wszystkich swoich praw wynikających z roszczeń depozytowych, o których mowa w ust. 1.”;
11. w art. 43 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 na końcu lit. c) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się lit. d) w brzmieniu:

„d) członek mianowany przez każde uczestniczące państwo członkowskie, reprezentujący swój wyznaczony organ.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Każdy członek, w tym przewodniczący, ma jeden głos, z wyjątkiem sytuacji, gdy Jednolita Rada obraduje na wspólnej sesji plenarnej zgodnie z art. 49b – wówczas członkowie mianowani przez uczestniczące państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 lit. c) i d) mają wspólnie jeden głos.”;

c) w ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja i EBC wyznaczają po jednym przedstawicielu z prawem uczestnictwa w sesjach wykonawczych, sesjach plenarnych i wspólnych sesjach plenarnych w charakterze stałego obserwatora.”;

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Jeżeli w danym uczestniczącym państwie członkowskim jest więcej niż jeden krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, odpowiednio, więcej niż jeden wyznaczony organ, prawo uczestnictwa w charakterze obserwatora bez prawa głosu przysługuje drugiemu przedstawicielowi.

5. Struktura administracyjna i struktura zarządzania Jednolitą Radą obejmują:

- a) wspólną sesję plenarną, która wykonuje zadania określone w art. 49b;
- b) sesję plenarną Jednolitej Rady zgodnie z art. 49 i 49a, która wykonuje zadania określone w, odpowiednio, art. 50 i 50a;
- c) sesję wykonawczą Jednolitej Rady, która wykonuje zadania określone w art. 54;
- d) przewodniczącego, który wykonuje zadania określone w art. 56;
- e) sekretariat, który zapewnia wsparcie administracyjne i techniczne niezbędne do wykonywania wszystkich zadań powierzonych Jednolitej Radzie.”;

12. w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 4 i 5 słowa „zadania w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” zastępuje się słowami „zadania w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz gwarantowania depozytów” oraz wprowadza niezbędne zmiany gramatyczne;
- b) w ust. 7 słowa „jako krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” zastępuje się słowami „jako krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub jako krajowy system gwarantowania depozytów lub wyznaczony organ” oraz wprowadza się niezbędne zmiany gramatyczne;

13. w art. 46 ust. 4 słowa „krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” zastępuje się słowami „krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub krajowy system gwarantowania depozytów lub wyznaczone organy” oraz wprowadza niezbędne zmiany gramatyczne;

14. art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykonując zadania powierzone im na mocy niniejszego rozporządzenia, Jednolita Rada, krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, krajowy system gwarantowania depozytów lub wyznaczone organy działają niezależnie i w interesie ogólnym.”;

15. w części III nagłówek tytułu II „Sesja plenarna Jednolitej Rady” otrzymuje brzmienie „Wspólna sesja plenarna oraz sesje plenarne Jednolitej Rady”;

16. dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Artykuł 48a
Uczestnictwo we wspólnych sesjach plenarnych

Wszyscy członkowie Jednolitej Rady, o których mowa w art. 43 ust. 1, uczestniczą w jej wspólnych sesjach plenarnych.”;

17. art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 49
Uczestnictwo w sesjach plenarnych dotyczących jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

Wszyscy członkowie Jednolitej Rady, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. a), b) i c), uczestniczą w jej sesjach plenarnych dotyczących jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.”;

18. dodaje się art. 49a i 49b w brzmieniu:

„Artykuł 49a
Uczestnictwo w sesjach plenarnych dotyczących europejskiego systemu gwarantowania depozytów

Wszyscy członkowie Jednolitej Rady, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. a), b) i d), uczestniczą w jej sesjach plenarnych dotyczących EDIS.

Artykuł 49b
Zadania wspólnej sesji plenarnej Jednolitej Rady

1. Jednolita Rada na wspólnej sesji plenarnej:

- a) przyjmuje, do dnia 30 listopada każdego roku, roczny program prac Jednolitej Rady na kolejny rok, w oparciu o projekt przedstawiony przez przewodniczącego, i przekazuje ten program do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i EBC;
- b) przyjmuje i monitoruje roczny budżet Jednolitej Rady zgodnie z art. 61 ust. 2, zatwierdza ostateczne sprawozdanie finansowe Jednolitej Rady oraz udziela przewodniczącemu absolutorium zgodnie z art. 63 ust. 4 i 8;
- c) podejmuje decyzje w sprawie inwestycji zgodnie z art. 75;
- d) przyjmuje roczne sprawozdanie z działalności dotyczące działań Jednolitej Rady, o którym mowa w art. 45 i w którym przedstawia się szczegółowe wyjaśnienia na temat wykonania budżetu;
- e) przyjmuje zasady finansowe mające zastosowanie do Jednolitej Rady zgodnie z art. 64;
- f) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, odpowiednią w stosunku do ryzyka takich nadużyć, uwzględniając koszty i korzyści związane ze środkami, które mają być zastosowane;

- g) przyjmuje zasady dotyczące zapobiegania konfliktom interesów w odniesieniu do swych członków i zarządzania takimi konfliktami;
  - h) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny oraz regulamin wewnętrzny Jednolitej Rady na sesjach plenarnych i sesjach wykonawczych na mocy niniejszego rozporządzenia;
  - i) zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu wykonuje — w odniesieniu do pracowników Jednolitej Rady — uprawnienia powierzone na mocy regulaminu pracowniczego organowi powołującemu oraz uprawnienia, które organowi uprawnionemu do zawierania umów o pracę („uprawnienia organu powołującego”) powierzono na mocy warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, określonych rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 („warunki zatrudnienia”);
  - j) przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze w celu nadania skuteczności regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego;
  - k) mianuje księgowego, z zastrzeżeniem regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia, który jest funkcjonalnie niezależny w pełnieniu swych obowiązków;
  - l) zapewnia odpowiednie działania następcze w odniesieniu do ustaleń i zaleceń wynikających ze sprawozdań z audytu wewnętrznego lub zewnętrznego oraz ocen, jak również uzyskanych w rezultacie dochodzeń przeprowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);
  - m) podejmuje wszystkie decyzje w sprawie utworzenia struktur wewnętrznych Jednolitej Rady oraz, w razie potrzeby, ich modyfikacji.
2. Podejmując decyzje, w trakcie wspólnej sesji plenarnej, Jednolita Rada działa zgodnie z celami określonymi w art. 6 i 14.
3. Jednolita Rada na wspólnej sesji plenarnej przyjmuje, zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego, decyzję na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia, dotyczącą przekazania odpowiednich uprawnień organu powołującego przewodniczącemu oraz ustanowienia warunków, na jakich to przekazanie uprawnień można zawiesić. Przewodniczący jest upoważniony do dalszego przekazania tych uprawnień.

W wyjątkowych okolicznościach Jednolita Rada na wspólnej sesji plenarnej może w drodze decyzji tymczasowo zawiesić przekazanie uprawnień organu powołującego przewodniczącemu oraz wszelkich uprawnień dalej przez niego przekazanych i wykonywać je sama lub przekazać je jednemu ze swych członków lub pracownikowi innemu niż przewodniczący.”;

19. art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 50

Zadania Jednolitej Rady na sesji plenarnej dotyczącej jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji

1. Jednolita Rada na sesji plenarnej dotyczącej jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji:
- a) z zastrzeżeniem procedury, o której mowa w ust. 2 — decyduje o wykorzystaniu funduszu, jeżeli w związku z tym konkretnym działaniem

w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wymagane jest wsparcie z funduszu przekraczające próg 5 000 000 000 EUR, dla którego wskaźnik wsparcia płynnościowego wynosi 0,5;

- b) jeżeli zakumulowane środki netto wykorzystane w ramach funduszu w ciągu ostatnich 12 miesięcy osiągną próg 5 000 000 000 EUR — ocenia zastosowanie instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zwłaszcza wykorzystanie funduszu, oraz opracowuje wytyczne, do których będzie się stosować sesja wykonawcza w kolejnych decyzjach w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w szczególności, w stosownych przypadkach z rozróżnieniem między płynnością a innymi formami wsparcia;
  - c) podejmuje decyzje w sprawie konieczności pobrania nadzwyczajnych składek *ex post* zgodnie z art. 71, w sprawie dobrowolnych wzajemnych pożyczek między mechanizmami finansowania zgodnie z art. 72, w sprawie alternatywnych sposobów finansowania zgodnie z art. 73 i 74 oraz w sprawie uwspólnienia krajowych mechanizmów finansowania zgodnie z art. 78, w związku ze wsparciem z funduszu ponad próg, o którym mowa w lit. c) niniejszego ustępu;
  - d) zatwierdza ramy, o których mowa w art. 31 ust. 1, aby poczynić praktyczne ustalenia dotyczące współpracy z krajowymi organami ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Podejmując decyzje, w trakcie sesji plenarnej Jednolita Rada działa zgodnie z celami określonymi w art. 6 i 14.

Do celów określonych w ust. 1 lit. a) program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przygotowany przez sesję wykonawczą uznaje się za przyjęty, chyba że w ciągu trzech godzin od przedłożenia projektu przez sesję wykonawczą na sesji plenarnej co najmniej jeden członek sesji plenarnej zwoła posiedzenie sesji plenarnej. W tym ostatnim przypadku decyzję w sprawie programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji podejmuje sesja plenarna.”;

20. dodaje się art. 50a w brzmieniu:

„Artykuł 50a

Zadania Jednolitej Rady na sesji plenarnej dotyczącej EDIS

1. Jednolita Rada na sesji plenarnej dotyczącej EDIS:
- a) jeżeli zakumulowane środki netto wykorzystane w ramach funduszu gwarantowania depozytów w ciągu ostatnich 12 miesięcy osiągną próg 25 % ostatecznego poziomu docelowego — ocenia zastosowanie EDIS, zwłaszcza wykorzystanie funduszu gwarantowania depozytów, oraz opracowuje wytyczne, do których będzie się stosować sesja wykonawcza w kolejnych decyzjach w sprawie wypłaty, w szczególności, w stosownych przypadkach z rozróżnieniem między zapewnieniem finansowania a pokryciem strat;
  - b) decyduje o wydłużeniu okresu, o którym mowa w art. 41m ust. 1, zgodnie z art. 41m ust. 2;
  - c) podejmuje decyzje w sprawie dobrowolnych wzajemnych pożyczek między mechanizmami finansowania zgodnie z art. 74f oraz alternatywnych środków finansowych zgodnie z art. 74g;

- d) decyduje — w ramach sesji wykonawczej w przypadkach określonych w art. 41i ust. 1 lub 2 — o tym, czy warunki wykluczające, o których mowa w art. 41i ust. 1 lit. b), zostały spełnione.
2. Podejmując decyzje, w trakcie sesji plenarnej Jednolita Rada działa zgodnie z celami określonymi w art. 6.”;
21. art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 51

Posiedzenia w ramach wspólnej sesji plenarnej oraz sesji plenarnych Jednolitej Rady dotyczących jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i EDIS

1. Przewodniczący zwołuje posiedzenie wspólnej sesji plenarnej oraz sesji plenarnych Jednolitej Rady dotyczących jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i EDIS oraz przewodniczy im zgodnie z art. 56 ust. 2 lit. a).
  2. Jednolita Rada na wspólnej sesji plenarnej odbywa co najmniej dwa posiedzenia zwykle w roku. Ponadto zbiera się ona z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej swych członków. Przedstawiciel Komisji może zwrócić się do przewodniczącego o zwołanie posiedzenia Jednolitej Rady w trybie wspólnej sesji plenarnej lub sesji plenarnej dotyczącej, odpowiednio, jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub EDIS. Przewodniczący przedstawia pisemne uzasadnienie, jeżeli nie zwoła posiedzenia w odpowiednim czasie.
  3. W stosownych przypadkach Jednolita Rada może zapraszać obserwatorów, poza obserwatorami, o których mowa w art. 43 ust. 3, do doraźnego uczestnictwa w posiedzeniach wspólnej sesji plenarnej lub sesji plenarnej dotyczącej, odpowiednio, jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub EDIS, w tym również przedstawiciela EUNB.
  4. Jednolita Rada zapewnia sekretariat wspólnej sesji plenarnej lub sesji plenarnej Jednolitej Rady.”;
22. art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 52

Przepisy ogólne dotyczące procesu podejmowania decyzji

1. Jednolita Rada na wspólnej sesji plenarnej lub sesji plenarnej dotyczącej, odpowiednio, jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub EDIS podejmuje decyzje zwykłą większością głosów swych członków, chyba że w niniejszym rozporządzeniu przewidziano inaczej. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos. W przypadku gdy wynik jest nierozstrzygnięty, decydujący głos ma przewodniczący.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 decyzje, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 50a ust. 1 lit. a), oraz decyzje dotyczące uwspólnienia krajowych mechanizmów finansowania zgodnie z art. 78, ograniczone do wykorzystania środków finansowych dostępnych w ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub, odpowiednio, w ramach funduszu gwarantowania depozytów, podejmuje się zwykłą większością głosów członków Jednolitej Rady reprezentujących co najmniej 30 % wysokości składek. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos. W przypadku gdy wynik jest nierozstrzygnięty, decydujący głos ma przewodniczący.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu decyzje, o których mowa w art. 50 ust. 1 lub art. 50a ust. 1 i które wiążą się z pobieraniem składek *ex post* zgodnie z art. 71 lub art. 74d, w sprawie dobrowolnych wzajemnych pożyczek między mechanizmami finansowania zgodnie z art. 72 lub art. 74f, alternatywnych sposobów finansowania zgodnie z art. 73, art. 74 lub art. 74g, a także w sprawie uwspólnienia krajowych mechanizmów finansowania zgodnie z art. 78, przewyższające wykorzystanie środków finansowych dostępnych w ramach jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub funduszu gwarantowania depozytów, podejmuje się większością dwóch trzecich głosów członków Jednolitej Rady reprezentujących co najmniej 50 % wysokości składek w ciągu okresu przejściowego do czasu, kiedy jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zostanie całkowicie uwspólniony i, odpowiednio, fundusz gwarantowania depozytów osiągnie swój ostateczny poziom docelowy, a po tym okresie — większością dwóch trzecich głosów członków Jednolitej Rady reprezentujących co najmniej 30 % wysokości składek. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos. W przypadku gdy wynik jest nierozstrzygnięty, decydujący głos ma przewodniczący.
  4. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu decyzje, o których mowa w art. 50a ust. 1 lit. d), podejmuje się większością dwóch trzecich głosów członków Jednolitej Rady. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos. W przypadku gdy wynik jest nierozstrzygnięty, decydujący głos ma przewodniczący.
  5. Jednolita Rada przyjmuje i podaje do publicznej wiadomości swój regulamin wewnętrzny. W regulaminie tym wprowadza się bardziej szczegółowe ustalenia dotyczące głosowania, w szczególności odnoszące się do okoliczności, w których członek może działać w imieniu innego członka, oraz obejmujące, w stosownych przypadkach, zasady regulujące kworum.”;
23. w art. 53 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 akapit trzeci słowa „krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” zastępuje się słowami „krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub krajowe wyznaczone organy” oraz wprowadza niezbędne zmiany gramatyczne;
  - b) w ust. 2 odniesienie do „art. 43 ust. 1 lit. c)” zastępuje się odniesieniem w brzmieniu: „art. 43 ust. 1 lit. c) lub, w stosownych przypadkach, art. 43 ust. 1 lit. d)”;
  - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy obrady dotyczą podmiotu, o którym mowa w art. 2, lub grupy podmiotów mających siedzibę wyłącznie w jednym uczestniczącym państwie członkowskim albo działania lub decyzji w odniesieniu do gwarantowania depozytów, właściwy członek mianowany przez to państwo członkowskie zgodnie z art. 43 ust. 1 lit. c) lub art. 43 ust. 1 lit. d) również uczestniczy w obradach i w procesie podejmowania decyzji, a zastosowanie mają przepisy określone w art. 55 ust. 1.”;
  - d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Członkowie Jednolitej Rady, o których mowa w art. 43 ust. 1 lit. a) i b), zapewniają, by decyzje w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i w sprawie gwarantowania depozytów oraz działania w ramach

restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i w ramach gwarantowania depozytów, w szczególności w odniesieniu do wykorzystania jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i, odpowiednio, funduszu gwarantowania depozytów, były — na sesjach wykonawczych Jednolitej Rady w różnym składzie — spójne, odpowiednie i proporcjonalne.”;

24. w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednolita Rada na sesji wykonawczej:

a) przygotowuje wszystkie decyzje, które Jednolita Rada ma przyjąć na wspólnej sesji plenarnej lub na sesjach plenarnych dotyczących, odpowiednio, jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub EDIS;

b) podejmuje wszystkie decyzje dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia, chyba że w niniejszym rozporządzeniu przewidziano inaczej.”;

b) w ust. 2 na końcu lit. e) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się następujące litery w brzmieniu:

„f) ustala kwotę finansowania zgodnie z art. 41l;

g) ustala brak wypłaty lub pokrycie strat zgodnie z art. 41o;

h) decyduje o skorzystaniu z praw wynikających z art. 41q.”;

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. W razie potrzeby, w pilnych przypadkach, Jednolita Rada na sesji wykonawczej może podejmować niektóre decyzje tymczasowe w imieniu Jednolitej Rady na wspólnej sesji plenarnej lub na sesjach plenarnych dotyczących, odpowiednio, jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub EDIS, w szczególności w sprawach administracji i zarządzania, w tym w sprawach budżetowych.

4. Jednolita Rada na swej sesji wykonawczej informuje Jednolitą Radę na wspólnej sesji plenarnej lub na sesjach plenarnych dotyczących, odpowiednio, jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub EDIS o decyzjach, jakie podejmuje w sprawie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w sprawie gwarantowania depozytów.”;

25. w art. 56 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przygotowanie prac Jednolitej Rady na wspólnych sesjach plenarnych, sesjach plenarnych i wykonawczych oraz zwoływanie posiedzeń Jednolitej Rady i przewodniczenie im;”;

(ii) w lit. g) słowa „działań [...] w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” zastępuje się słowami „działań [...] w zakresie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz w zakresie gwarantowania depozytów” oraz wprowadza niezbędne zmiany gramatyczne;

- b) w ust. 4 zdanie pierwsze słowa „restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków” zastępuje się słowami „restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz gwarantowania depozytów” oraz wprowadza niezbędne zmiany gramatyczne;
26. art. 58 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Budżet składa się z trzech części: części I dotyczącej administrowania Jednolitą Radą, części II dotyczącej jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz części III dotyczącej funduszu gwarantowania depozytów.”;
27. art. 59 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Niniejszy artykuł nie narusza prawa krajowych organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów ani wyznaczonych organów do pobierania opłat zgodnie z prawem krajowym w związku z ich wydatkami administracyjnymi, takimi jak wydatki, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym wydatkami na współpracę z Jednolitą Radą i udzielanie jej pomocy.”;
28. dodaje się art. 60a w brzmieniu:

„Artykuł 60a

Część III budżetu

1. Na dochody części III budżetu składają się w szczególności:
- składki płacone przez instytucje powiązane z uczestniczącymi systemami gwarantowania depozytów zgodnie z art. 74c i art. 74d;
  - pożyczki otrzymane od systemów gwarantowania depozytów w nieuczestniczących państwach członkowskich zgodnie z art. 74f;
  - pożyczki otrzymane od instytucji finansowych lub innych stron trzecich zgodnie z art. 74g;
  - dochody z inwestycji kapitałowych w odniesieniu do kwot będących w dyspozycji funduszu gwarantowania depozytów zgodnie z art. 75;
  - środki finansowe zwrócone przez uczestniczące systemy gwarantowania depozytów zgodnie z art. 41o.
2. Na wydatki części III budżetu składają się:
- środki finansowe przekazane uczestniczącym systemom gwarantowania depozytów do celów art. 41a, art. 41d lub art. 41h;
  - inwestycje zgodnie z art. 75;
  - odsetki zapłacone od pożyczek otrzymanych od innych mechanizmów finansowania gwarantowania depozytów w nieuczestniczących państwach członkowskich zgodnie z art. 74f;
  - odsetki zapłacone od pożyczek otrzymanych od instytucji finansowych lub innych stron trzecich zgodnie z art. 74g.”;
29. w art. 61 ust. 2 słowa „na sesji plenarnej” zastępuje się słowami „na wspólnej sesji plenarnej”;

30. w art. 63 ust. 8 słowa „na sesji plenarnej” zastępuje się słowami „na wspólnej sesji plenarnej”;
31. w art. 65 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 1 i, odpowiednio, art. 2 ust. 2 lit. b), wpłacają składki do części I budżetu Jednolitej Rady zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz aktami delegowanymi w sprawie składek przyjętymi na podstawie ust. 5 niniejszego artykułu.”;
- b) ust. 5 lit. a) otrzymuje brzmienie:
- „a) ustalenia rodzajów składek, celów, na które zbiera się składki, z uwzględnieniem różnych zadań Jednolitej Rady określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do celów jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz EDIS, a także sposobu obliczania kwot składek oraz sposobu opłacania składek;”;
32. w tytule V części III nagłówek rozdziału 2 otrzymuje brzmienie „Jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz fundusz gwarantowania depozytów”;
33. w rozdziale 2 tytułu V części III nagłówek sekcji 1 otrzymuje brzmienie „Utworzenie jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”;
34. w rozdziale 2 tytułu V części III dodaje się sekcję w brzmieniu:

„SEKCJA 1A UTWORZENIE FUNDUSZU GWARANTOWANIA DEPOZYTÓW

Artykuł 74a Przepisy ogólne

1. Niniejszym ustanawia się fundusz gwarantowania depozytów. Jest on finansowany ze składek płaconych Jednolitej Radzie przez instytucje kredytowe powiązane z uczestniczącymi systemami gwarantowania depozytów. Wysokość składek obliczają i fakturują, w imieniu Jednolitej Rady, uczestniczące systemy gwarantowania depozytów.
2. Jednolita Rada korzysta z funduszu gwarantowania depozytów wyłącznie w celu zapewnienia finansowania uczestniczących systemów gwarantowania depozytów oraz pokrycia ich strat na różnych etapach określonych w art. 1 ust. 2 oraz zgodnie z celami i zasadami regulującymi funkcjonowanie EDIS, o których mowa w art. 6. W żadnych okolicznościach budżet Unii ani budżety krajowe nie odpowiadają za wydatki lub straty funduszu.
3. Właścicielem funduszu gwarantowania depozytów jest Jednolita Rada. Działalność Jednolitej Rady na mocy niniejszego rozporządzenia w żadnym razie nie może pociągać za sobą zobowiązań budżetowych dla państw członkowskich.

Artykuł 74b Poziomy docelowe funduszu gwarantowania depozytów

1. Do końca okresu reasekuracji dostępne środki finansowe funduszu gwarantowania depozytów osiągną początkowy poziom docelowy wynoszący 20 % czterech

dziwiątą sumy minimalnych poziomów docelowych, które uczestniczące systemy gwarantowania depozytów muszą osiągnąć zgodnie z art. 10 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2014/49/UE.

2. Do końca okresu koasekuracji dostępne środki finansowe funduszu gwarantowania depozytów osiągną łączną kwotę minimalnych poziomów docelowych, które uczestniczące systemy gwarantowania depozytów muszą osiągnąć zgodnie z art. 10 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2014/49/UE.
3. W okresach reasekuracji i koasekuracji składki na rzecz funduszu gwarantowania depozytów obliczane zgodnie z art. 74c rozkłada się w czasie możliwie równomiernie aż do osiągnięcia odpowiedniego poziomu docelowego.
4. Po osiągnięciu poziomu docelowego określonego w ust. 2 po raz pierwszy oraz gdy wysokość dostępnych środków finansowych spadła następnie do poziomu niższego niż dwie trzecie poziomu docelowego, wysokość składek obliczanych zgodnie z art. 74c ustala się na poziomie pozwalającym na osiągnięcie poziomu docelowego w ciągu sześciu lat.
5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 93 w celu określenia:
  - a) kryteriów rozłożenia w czasie składek na rzecz funduszu gwarantowania depozytów obliczanych na podstawie ust. 2;
  - b) kryteriów ustalenia składek rocznych przewidzianych w ust. 4.

Artykuł 74c
Składki ex ante

1. Co roku w okresie reasekuracji i koasekuracji Jednolita Rada, po konsultacji z EBC i właściwym organem krajowym oraz w ścisłej współpracy z uczestniczącymi systemami gwarantowania depozytów i wyznaczonymi organami, określa dla każdego uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów łączną kwotę składek *ex ante*, których może zażądać od instytucji kredytowych powiązanych z odpowiednim uczestniczącym systemem gwarantowania depozytów w celu osiągnięcia poziomów docelowych określonych w art. 74b. Łączna kwota składek nie przekracza poziomów docelowych określonych w art. 74b ust. 1 i 2.
2. W okresie reasekuracji każdy uczestniczący system gwarantowania depozytów oblicza – na podstawie łącznej kwoty określonej przez Jednolitą Radę w ust. 1 – indywidualną składkę każdej instytucji kredytowej z nim powiązanej. W tym celu stosuje on metodę opartą na ocenie ryzyka, określoną za pomocą aktu delegowanego zgodnie z ust. 5 akapit drugi.

Po okresie reasekuracji Jednolita Rada sama oblicza indywidualną składkę każdej instytucji kredytowej powiązanej z uczestniczącym systemem gwarantowania depozytów. W tym celu stosuje ona metodę opartą na ocenie ryzyka, określoną za pomocą aktu delegowanego zgodnie z ust. 5 akapit trzeci.

Na wszystkich etapach tworzenia EDIS uczestniczący system gwarantowania depozytów co roku wystawia każdej instytucji kredytowej, w imieniu Jednolitej Rady, fakturę za składkę. Instytucje kredytowe płacą wskazaną na fakturze kwotę bezpośrednio Jednolitej Radzie. Składki stają się wymagalne w dniu 31 maja każdego roku.

3. Składki należycie otrzymane od każdej instytucji kredytowej, o której mowa w art. 2 ust. 2, nie są zwracane tym podmiotom.
4. Składki płacone przez instytucje kredytowe powiązane z uczestniczącym systemem gwarantowania depozytów na rzecz funduszu gwarantowania depozytów zgodnie z niniejszym artykułem traktuje się jako wkład w osiągnięcie minimalnego poziomu docelowego, który uczestniczący system gwarantowania depozytów powinien osiągnąć zgodnie z art. 10 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2014/49/UE. Jeśli do dnia 3 lipca 2024 r. lub dowolnej późniejszej daty uczestniczący system gwarantowania depozytów przestrzegał ścieżki finansowania określonej w art. 41j i instytucje kredytowe z nim powiązane zapłaciły na rzecz funduszu gwarantowania depozytów wszystkie składki *ex ante*, które musiały zostać zapłacone na rzecz funduszu gwarantowania depozytów do dnia 3 lipca 2024 r., składki te stanowią pełny wkład należny w celu osiągnięcia poziomu docelowego zgodnie z art. 10 ust. 2 akapit pierwszy dyrektywy 2014/49/UE.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że uczestniczący system gwarantowania depozytów może wziąć pod uwagę składki zapłacone przez instytucje kredytowe na rzecz funduszu gwarantowania depozytów przy określaniu wysokości ich składek *ex ante* lub może zażądać zwrotu tym instytucjom kredytowym jego dostępnych środków finansowych w zakresie, w jakim przekraczają one kwoty określone w art. 41j w odpowiednim czasie.

5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 93 w celu określenia metody opartej na ocenie ryzyka, stosowanej do obliczania składek zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

Komisja przyjmuje jeden akt delegowany określający metodę obliczania składek na rzecz uczestniczących systemów gwarantowania depozytów i, tylko w okresie reasekuracji, na rzecz funduszu gwarantowania depozytów. W tym akcie delegowanym obliczenia opierają się na kwocie gwarantowanych depozytów oraz na stopniu ryzyka ponoszonego przez każdą instytucję kredytową względem wszystkich innych instytucji kredytowych powiązanych z tym samym uczestniczącym systemem gwarantowania depozytów.

Komisja przyjmuje drugi akt delegowany określający metodę obliczania składek na rzecz funduszu gwarantowania depozytów, płatnych od początku okresu koasekuracji. W tym drugim akcie delegowanym obliczenia opierają się na kwocie gwarantowanych depozytów oraz na stopniu ryzyka ponoszonego przez każdą instytucję kredytową względem wszystkich innych instytucji kredytowych, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. b).

Obydwa akty delegowane obejmują wzór obliczania, konkretne wskaźniki, klasy ryzyka dotyczące członków, progi dotyczące wag ryzyka przypisanych do poszczególnych klas ryzyka oraz inne niezbędne elementy. Stopień ryzyka ocenia się na podstawie kryteriów takich jak:

- a) poziom zdolności instytucji do pokrywania strat;
- b) zdolność instytucji do spełniania swoich zobowiązań krótko- i długoterminowych;
- c) stabilność i różnorodność źródeł finansowania, jakimi dysponuje instytucja, oraz jej wysoce płynnych, nieobciążonych aktywów;
- d) jakość aktywów instytucji;

- e) model biznesowy instytucji oraz zarządzanie instytucją;
- f) stopień, w jakim aktywa instytucji są obciążone.

Artykuł 74d

Nadzwyczajne składki ex post

1. W przypadku gdy po okresie reasekuracji dostępne środki finansowe nie wystarczają na pokrycie strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych przez fundusz gwarantowania depozytów w związku z dokonaniem wypłaty, pobiera się nadzwyczajne składki *ex post* od instytucji kredytowych powiązanych z uczestniczącymi systemami gwarantowania depozytów w celu pokrycia dodatkowych kwot. Niezależnie od przepisów ust. 2 i 3 kwota składek *ex post* do pobrania równa się brakującej ilości dostępnych środków finansowych, lecz nie przekracza maksymalnego udziału wszystkich gwarantowanych depozytów wszystkich instytucji kredytowych w ramach EDIS, określonego aktem delegowanym Komisji zgodnie z ust. 5.
2. Jednolita Rada sama oblicza indywidualną składkę każdej instytucji kredytowej powiązanej z każdym uczestniczącym systemem gwarantowania depozytów. W tym celu stosuje ona metodę opartą na ocenie ryzyka, określoną za pomocą aktu delegowanego przyjętego przez Komisję zgodnie z art. 74c ust. 5 akapit trzeci.
Odpowiednio stosuje się art. 74c ust. 2 akapit trzeci.
3. Z własnej inicjatywy i po konsultacji z odpowiednim właściwym organem lub na wniosek odpowiedniego właściwego organu Jednolita Rada całkowicie lub częściowo odracza – zgodnie z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 4 – zapłatę przez daną instytucję nadzwyczajnych składek *ex post*, jeżeli jest to konieczne do ochrony sytuacji finansowej tej instytucji. Odroczenia takiego nie przyznaje się na okres dłuższy niż sześć miesięcy, lecz można je przedłużyć na wniosek instytucji. Składkę odroczoną na mocy niniejszego ustępu opłaca się w momencie, kiedy płatność ta nie zagraża już sytuacji finansowej instytucji.
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 93 w celu określenia limitów rocznych, o których mowa w ust. 1, oraz okoliczności i warunków, na jakich zapłata składek *ex post* przez podmiot, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. b), może zostać częściowo lub całkowicie odroczone na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 74e

Wykonanie decyzji na mocy niniejszego rozporządzenia

1. Uczestniczący system gwarantowania depozytów podejmuje działania niezbędne do wykonania decyzji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.
Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, uczestniczący system gwarantowania depozytów wykonuje swoje uprawnienia na mocy prawa krajowego transponującego dyrektywę 2014/49/UE i zgodnie z warunkami określonymi w prawie krajowym. Uczestniczący system gwarantowania depozytów w pełni informuje Jednolitą Radę o wykonywaniu tych uprawnień.
2. Jeżeli uczestniczący system gwarantowania depozytów nie zastosował lub nie dostosował się do decyzji Jednolitej Rady na mocy niniejszego rozporządzenia lub

zastosował ją w sposób, który stanowi zagrożenie dla skutecznego wdrożenia EDIS oraz dla celów określonych w niniejszym rozporządzeniu, Jednolita Rada może nakazać uczestniczącemu systemowi gwarantowania depozytów podjęcie wszelkich działań niezbędnych do zachowania zgodności z odnośną decyzją.

3. W przypadku gdy uczestniczący system gwarantowania depozytów przekazał decyzję instytucji kredytowej z nim powiązanej, w tym zafakturował składki, a instytucja kredytowa umyślnie lub w wyniku zaniedbania nie zachowała z nią zgodności, Jednolita Rada podejmuje decyzję o nałożeniu kary na instytucję kredytową zgodnie z art. 38.

Artykuł 74f

Dobrowolne udzielanie pożyczek nieuczestniczącemu systemowi gwarantowania depozytów oraz dobrowolne zaciąganie pożyczek od nieuczestniczącego systemu gwarantowania depozytów

1. Jednolita Rada podejmuje decyzję o wystąpieniu z wnioskiem o pożyczkę dla funduszu gwarantowania depozytów od systemów gwarantowania depozytów w nieuczestniczących państwach członkowskich, w przypadku gdy:
  - a) kwoty pobrane na podstawie art. 74c nie wystarczają do pokrycia strat, kosztów lub innych wydatków poniesionych w wyniku wykorzystania funduszu gwarantowania depozytów w związku z działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
  - b) nadzwyczajne składki *ex post* przewidziane w art. 74d nie są bezzwłocznie dostępne;
  - c) alternatywne sposoby finansowania przewidziane w art. 74g nie są bezzwłocznie dostępne na rozsądnych warunkach.
2. Wspomniane systemy gwarantowania depozytów podejmują decyzję w sprawie takiego wniosku zgodnie z art. 12 dyrektywy 2014/49/UE.
3. Jednolita Rada może podjąć decyzję o udzieleniu pożyczki innym systemom gwarantowania depozytów w nieuczestniczących państwach członkowskich, jeżeli złożony zostanie wniosek. Art. 12 dyrektywy 2014/49/UE stosuje się analogicznie do warunków udzielania pożyczek.

Artykuł 74g

Alternatywne sposoby finansowania

1. Jednolita Rada może zaciągać na rzecz funduszu gwarantowania depozytów pożyczki lub inne formy wsparcia ze strony instytucji, instytucji finansowych lub innych osób trzecich, które oferują lepsze warunki finansowe w najodpowiedniejszym terminie, aby zoptymalizować koszty finansowania i chronić swoją reputację. Procedury zaciągania takich pożyczek stosuje się wyłącznie w celu spełnienia zobowiązań płatniczych wobec uczestniczących systemów gwarantowania depozytów w sytuacji, gdy kwoty pobrane zgodnie z art. 74c i 74d nie są bezzwłocznie dostępne lub gdy nie pokrywają kwot wnioskowanych z funduszu gwarantowania depozytów w celu wypłaty.
2. Pożyczki i inne rodzaje wsparcia, o których mowa w ust. 1, odzyskuje się w pełni zgodnie z art. 74c i 74d.

3. Wszelkie wydatki poniesione w wyniku korzystania z pożyczek, o których mowa w ust. 1, są pokrywane z części III budżetu Jednolitej Rady, a nie z budżetu Unii ani przez uczestniczące państwa członkowskie.
4. Jednolita Rada może podjąć decyzję o zainwestowaniu wpływów z tytułu zaciągnięcia pożyczek zgodnie z art. 75 w celu ochrony ich wartości realnej.”;
35. w rozdziale 2 tytułu V części III nagłówek sekcji 2 otrzymuje brzmienie „Administrowanie jednolitym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz funduszem gwarantowania depozytów”;
36. art. 75 otrzymuje brzmienie:

*„Artykuł 75
Inwestycje*

1. Jednolita Rada administruje jednolitym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz funduszem gwarantowania depozytów zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i aktami delegowanymi przyjętymi na mocy ust. 4.
  2. Kwoty otrzymane od instytucji objętej restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub od instytucji pomostowej, odsetki i inne przychody z tytułu inwestycji oraz wszelkie pozostałe przychody zasilają wyłącznie jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz fundusz gwarantowania depozytów.
  3. Jednolita Rada stosuje ostrożną i bezpieczną strategię inwestycyjną przewidzianą w aktach delegowanych przyjętych na mocy ust. 4 niniejszego artykułu oraz inwestuje kwoty będące w dyspozycji jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz funduszu gwarantowania depozytów w obligacje państw członkowskich lub organizacji międzyrządowych, bądź w wysoce płynne aktywa o wysokiej wiarygodności kredytowej, z uwzględnieniem aktu delegowanego, o którym mowa w art. 460 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, oraz innych odpowiednich przepisów tego rozporządzenia. Inwestycje są wystarczająco zróżnicowane pod względem sektorowym, geograficznym i proporcjonalnym. Zwrot z tych inwestycji zasila, odpowiednio, jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz fundusz gwarantowania depozytów.
  4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w sprawie szczegółowych zasad administrowania jednolitym funduszem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i funduszem gwarantowania depozytów oraz ogólnych zasad i kryteriów dotyczących strategii inwestycyjnej, zgodnie z procedurą określoną w art. 93.”;
37. dodaje się art. 77a w brzmieniu:

*„Artykuł 77a
Wykorzystanie funduszu gwarantowania depozytów*

1. W okresie reasekuracji Jednolita Rada wykorzystuje fundusz gwarantowania depozytów do zapewnienia finansowania zgodnie z art. 41a ust. 2 oraz do pokrycia części nadwyżki strat zgodnie z art. 41a ust. 3.
2. W okresie koasekuracji oraz po jego zakończeniu Jednolita Rada wykorzystuje fundusz gwarantowania depozytów do zapewnienia finansowania

- zgodnie z, odpowiednio, art. 41d ust. 2 i art. 41h ust. 2 oraz do pokrycia strat zgodnie z, odpowiednio, art. 41d ust. 3 i art. 41h ust. 3.
3. Wykorzystanie funduszu gwarantowania depozytów w odniesieniu do instytucji kredytowej powiązanej z uczestniczącym systemem gwarantowania depozytów jest uzależnione od spełnienia przez tę instytucję kredytową obowiązków nałożonych na nią jako członka uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu i w dyrektywie 2014/49/UE.”;
38. w tytule VI części III, w art. 81 ust. 4, art. 83 ust. 2 i 3, art. 87 ust. 4 oraz art. 88 ust. 2 i 6 słowa „krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” zastępuje się słowami „krajowy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uczestniczący system gwarantowania depozytów lub, w stosownych przypadkach, wyznaczone organy”, a słowa „krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” – słowami „krajowe organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, uczestniczący system gwarantowania depozytów lub, w stosownych przypadkach, wyznaczone organy”;
39. w art. 93 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 19 ust. 8, art. 65 ust. 5, art. 69 ust. 5, art. 71 ust. 3, art. 74b ust. 5, art. 74c ust. 5, art. 74d ust. 4 i art. 75 ust. 4, powierza się na czas nieokreślony, począwszy od odnośnych dat, o których mowa w art. 99.”;
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 19 ust. 8, art. 65 ust. 5, art. 69 ust. 5, art. 71 ust. 3, art. 74b ust. 5, art. 74c ust. 5, art. 74d ust. 4 i art. 75 ust. 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.”;
- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 19 ust. 8, art. 65 ust. 5, art. 69 ust. 5, art. 71 ust. 3, art. 74b ust. 5, art. 74c ust. 5, art. 74d ust. 4 i art. 75 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o trzy miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;
40. w art. 99 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
- „5a. W drodze odstępstwa od ust. 2, art. 1 ust. 2, części IIa i części III, tytuł V rozdział 2 sekcja 1a stosuje się od dnia [wstawić datę wejścia niniejszego rozporządzenia w życie]”;

41. w całym rozporządzeniu (UE) nr 806/2014 słowo „fundusz” zastępuje się słowami „jednolity fundusz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i pozycje wydatków w budżecie, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
  - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
  - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
  - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
  - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
  - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

6. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

6.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniające rozporządzenie (UE) nr 806/2014 w celu ustanowienia europejskiego systemu gwarantowania depozytów

6.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa¹⁴

Usługi finansowe i rynki kapitałowe.

Strategia polityki oraz koordynacja stabilności finansowej, usług finansowych oraz unii rynków kapitałowych.

Zarządzanie Dyrekcją Generalną ds. Stabilności Finansowej, Usług Finansowych oraz Unii Rynków Kapitałowych.

6.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**¹⁵

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

6.4. Cele

6.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

1) Utrzymanie stabilności systemu finansowego poprzez zwiększenie zaufania deponentów do systemu bankowego stosowanego w całej Unii.

2) Zmniejszenie przeszkód w swobodnym przepływie kapitału oraz stworzenie równych warunków dla instytucji kredytowych w całej Unii.

3) Ochrona finansów publicznych poprzez osłabienie ich związku z sytuacją finansową instytucji kredytowych.

6.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr

W świetle powyższych celów ogólnych istotne jest osiągnięcie następujących celów szczegółowych:

1) Zakończenie tworzenia unii bankowej poprzez uruchomienie europejskiego systemu gwarantowania depozytów (EDIS), który uzupełni Jednolity Mechanizm Nadzorczy oraz jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

2) Utworzenie funduszu gwarantowania depozytów w ramach budżetu Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Jednolitej Rady), który

¹⁴ ABM (activity-based management): zarządzanie kosztami działań; ABB (activity-based budgeting): budżet zadaniowy.

¹⁵ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

pomoże w absorpcji asymetrycznych geograficznie wstrząsów na unijnym wewnętrznym rynku usług finansowych, co przyczyni się do poprawy ochrony deponentów w całej Unii.

3) Ochrona finansów publicznych poprzez obciążenie kosztami gwarantowania depozytów wszystkich banków w Unii.

Dąży się do osiągnięcia następujących celów częściowych:

a) Na pierwszym etapie (okres reasekuracji) fundusz gwarantowania depozytów – w pewnym stopniu – zapewnia finansowanie oraz pokrywa część strat uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów, w przypadku gdy środki finansowe, których uczestniczący system gwarantowania depozytów potrzebuje w celu spełnienia swoich zobowiązań płatniczych wynikających z dyrektywy 2014/49/UE wobec deponentów lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, przekraczają zasoby finansowe, jakimi dysponuje system gwarantowania depozytów.

b) Na drugim etapie (okres koasekuracji) fundusz gwarantowania depozytów – w stopniowo zwiększającym się stopniu – zapewnia finansowanie oraz pokrywa straty uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów w sytuacji opisanej powyżej (lit. a)).

c) Na trzecim etapie (pełne zabezpieczenie) fundusz gwarantowania depozytów zapewnia całe finansowanie oraz pokrywa wszystkie straty uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów w sytuacji opisanej powyżej (lit. a)).

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Usługi finansowe i rynki kapitałowe.

Strategia polityki oraz koordynacja stabilności finansowej, usług finansowych oraz unii rynków kapitałowych.

Zarządzanie Dyrekcją Generalną ds. Stabilności Finansowej, Usług Finansowych oraz Unii Rynków Kapitałowych.

6.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

- 1) Przedmiotowy wniosek przyczyni się do znacznego osłabienia związku pomiędzy finansami publicznymi uczestniczącego państwa członkowskiego a instytucjami kredytowymi mającymi w nim siedzibę.
- 2) Przedmiotowy wniosek przyczyni się do ograniczenia fragmentacji rynku wewnętrznego usług finansowych oraz do zapewnienia równych warunków wszystkim instytucjom kredytowym mającym siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich.
- 3) Przedmiotowy wniosek przyczyni się do znacznego zwiększenia zaufania do ochrony depozytów we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich.

6.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

- 1) Ograniczony transfer depozytów z instytucji kredytowych mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich, których finanse publiczne uznaje się za osłabione, do instytucji kredytowych mających siedzibę w uczestniczących państwach członkowskich, których finansów publicznych nie uznaje się za osłabione.
- 2) Mniejsze różnice w oprocentowaniu depozytów między instytucjami kredytowymi mającymi siedzibę w różnych uczestniczących państwach członkowskich.
- 3) Zwiększenie liczby i wzmocnienie instytucji kredytowych, w odniesieniu do których uczestniczący system gwarantowania depozytów – w przypadku gdy depozyty przechowywane w danej instytucji kredytowej stają się niedostępne lub gdy instytucja kredytowa zaczyna podlegać procesowi restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – jest w stanie spełnić swoje zobowiązania wobec deponentów lub organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

6.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

6.5.1. *Potrzeby, które mają zostać zaspokojone w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

W 2012 r. Komisja wezwała do stworzenia unii bankowej, która dałaby sektorowi bankowemu solidniejsze podstawy i przywróciłaby zaufanie do euro, co stanowiło część bardziej długoterminowej wizji integracji gospodarczej i fiskalnej. Unia bankowa miała być wdrożona przez przeniesienie nadzoru na szczebel europejski oraz ustanowienie jednolitych ram zarządzania bankami w okresie kryzysu i, co równie ważne, wspólnego systemu ochrony depozytów. Dwa pierwsze kroki udało się zrealizować poprzez ustanowienie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego i jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, natomiast wspólny system ochrony depozytów nie został jeszcze ustanowiony.

W sprawozdaniu pięciu przewodniczących i komunikacie Komisji dotyczącym działań następczych określono jasny plan pogłębienia unii gospodarczej i walutowej (UGW), w tym kroki zmierzające do zmniejszenia zagrożeń dla stabilności finansowej. Ukończenie procesu tworzenia unii bankowej jest niezbędnym krokiem w kierunku pełnej i pogłębionej UGW. Ze względu na wspólną walutę, jednolity i całkowicie zintegrowany system finansowy ma kluczowe znaczenie dla skutecznej transmisji polityki pieniężnej, odpowiedniej dywersyfikacji ryzyka we wszystkich państwach członkowskich oraz dla ogólnego zaufania do systemu bankowego w strefie euro.

W sprawozdaniu pięciu przewodniczących zaproponowano przede wszystkim ustanowienie, w perspektywie długoterminowej, europejskiego systemu gwarantowania depozytów (EDIS) jako trzeciego filaru pełnej unii bankowej – obok nadzoru bankowego, który powierzono Jednolitemu Mechanizmowi Nadzorcemu, oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków, za którą odpowiada Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB).

6.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej*

W sprawozdaniu pięciu przewodniczących wskazano, że jako obecna struktura opierająca się na krajowych systemach gwarantowania depozytów jest nadal narażona na duże wstrząsy lokalne (w szczególności gdy dane państwo i jego sektor bankowy są postrzegane jako znajdujące się w niestabilnej sytuacji), wspólny system gwarantowania depozytów mógłby zwiększyć odporność na przyszłe kryzysy. W dłuższej perspektywie wspólny system powinien również zapewnić większą neutralność fiskalną niż krajowe systemy gwarantowania depozytów ze względu na większą dywersyfikację ryzyka oraz dlatego, że pula prywatnych instytucji finansowych wnoszących składki będzie dużo większa. Zgodnie ze sprawozdaniem pięciu przewodniczących pośrednie działania należy podjąć już do połowy 2017 r. jako część etapu 1, który polega na dokończeniu budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej, na przykład w formie mechanizmu reasekuracji. EDIS byłyby finansowane przez sektor prywatny poprzez oparte na ryzyku opłaty *ex ante* wnoszone przez wszystkie uczestniczące banki z państw członkowskich oraz zaprojektowany w sposób pozwalający uniknąć pokusy nadużycia.

6.5.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

Istnieje niewiele powszechnie dostępnych informacji na temat poziomów zatrudnienia pracowników w krajowych systemach gwarantowania depozytów. Ponadto krajowe systemy gwarantowania depozytów są zorganizowane w różny sposób oraz otrzymują różne przydziały personelu pomocniczego na przykład od stowarzyszeń bankowych lub organów nadzoru, lub dzielą się z nimi służbami. Z badania przeprowadzonego przez Europejskie Forum Gwarantów Depozytów (EFDI) wynika, że poziomy zatrudnienia personelu bezpośredniego (tj. niepełniącego funkcji pomocniczych) wahają się od 10 do 40 ekwiwalentów pełnego czasu pracy (EPC).

6.5.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

W związku z ustanowieniem Jednolitego Mechanizmu Nadzorczoego rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 oraz jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozporządzeniem (UE) nr 806/2014 istnieją rozbieżności między unijnym nadzorem oraz restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją banków w uczestniczących państwach członkowskich z jednej strony a skutecznością i wiarygodnością krajowych systemów gwarantowania depozytów w razie upadku tych samych banków zgodnie z dyrektywą 2014/49/UE z drugiej strony. Ustanowienie EDIS jest zasadniczym krokiem w kierunku zakończenia realizacji trzeciego filaru pełnej unii bankowej – obok nadzoru bankowego oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków.

Proponowane rozporządzenie opiera się na istniejących ramach krajowych systemów gwarantowania depozytów zarządzanych zgodnie z dyrektywą 2014/49/UE w sprawie systemów gwarancji depozytów. Ustanowienie EDIS jest integralną częścią procesu dalszej harmonizacji gwarancji depozytów zgodnie z dyrektywą

2014/49/UE. Proponowane rozporządzenie przyczyni się do poprawy jednolitego stosowania ram gwarantowania depozytów w państwach członkowskich uczestniczących w EDIS poprzez przyznanie Jednolitej Radzie ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji („Jednolita Rada”) uprawnień decyzyjnych, nadzorczych i wykonawczych w odniesieniu do EDIS. Takie podejście zapewni jednakową ochronę właścicieli depozytów gwarantowanych oraz wesprze właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Aby zapewnić pełne zaufanie wszystkich uczestniczących państw członkowskich do jakości i bezstronności ochrony depozytów przez EDIS oraz aby zwiększyć skuteczność gwarantowania depozytów, proponowane rozporządzenie ustanawia fundusz gwarantowania depozytów. Jednolita Rada pobierałaby składki bezpośrednio od instytucji oraz zarządzała i administrowała funduszem gwarantowania depozytów.

6.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

Wniosek/inicjatywa o ograniczonym **okresie trwania**

– Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2017 r. do 2024 r.,

– po którym następuje faza operacyjna.

6.7. Przewidywane tryby zarządzania¹⁶

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

– w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;

– przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzenie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

– państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;

– organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);

– EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;

– organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;

– organom prawa publicznego;

– podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;

– podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;

– osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

¹⁶ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

7. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

7.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Artykuł 45 rozporządzenia stanowi, że Jednolita Rada odpowiada przed Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w zakresie wykonania niniejszego rozporządzenia i jest zobowiązana m.in. do przedkładania co roku Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Europejskiemu Trybunałowi Obrachunkowemu sprawozdania z wykonania zadań powierzonych jej na mocy niniejszego rozporządzenia.

7.2. System zarządzania i kontroli

7.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Wniosek nie wiąże się z nowym ryzykiem związanym ze zgodnym z przepisami, gospodarnym, wydajnym i skutecznym wykorzystaniem środków budżetowych.

W ramach wewnętrznego zarządzania ryzykiem należy jednak uwzględnić szczególny charakter mechanizmu finansowania Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji. W przeciwieństwie do wielu innych organów powołanych przez Unię, usługi świadczone przez Jednolitą Radę będą finansowane wyłącznie przez instytucje finansowe.

Co więcej, Jednolita Rada będzie odpowiedzialna za zapewnienie zarządzania funduszem gwarantowania depozytów. Będzie to wymagało opracowania i ustanowienia szeregu procedur kontroli wewnętrznej.

7.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Ramy i przepisy dotyczące kontroli wewnętrznej powinny odpowiadać tego rodzaju ramom i przepisom stosowanym przez inne organy powołane przez Komisję, z wyjątkiem zarządzania Jednolitą Radą ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, które będzie wymagało ustanowienia odrębnych przepisów.

7.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu

Kontrole wewnętrzne powinny być ujęte w procedurach Jednolitej Rady dotyczących wywiązywania się z jej obowiązków oraz wykonywania powierzonych jej zadań. Koszty tych procedur nie przekraczają korzyści wynikających z unikania poważnych błędów.

7.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Zgodnie z niniejszym rozporządzeniem uczestniczący system gwarantowania depozytów nie jest objęty EDIS w okresie reasekuracji, koasekuracji lub pełnego zabezpieczenia, jeśli uczestniczący system gwarantowania depozytów lub jakikolwiek inny właściwy organ danego państwa członkowskiego nie wypełnił zobowiązań określonych w niniejszym rozporządzeniu lub w dyrektywie 2014/49/UE w sprawie systemów gwarancji depozytów.

Do celów zwalczania nadużyć finansowych, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności, do Jednolitej Rady zastosowanie mają, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

Jednolita Rada przystąpi do Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącego wewnętrznych dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz bezzwłocznie przyjmuje stosowne przepisy odnoszące się do całego personelu Rady.

Decyzje dotyczące finansowania oraz wynikające z nich umowy oraz instrumenty wykonawcze muszą wyraźnie stwierdzać, że Trybunał Obrachunkowy i OLAF mogą, w razie potrzeby, przeprowadzać kontrole na miejscu wobec beneficjentów środków finansowych wydatkowanych przez Jednolitą Radę oraz pracowników odpowiedzialnych za przydzielenie tych środków.

Artykuły 61–66 niniejszego rozporządzenia ustanawiają przepisy dotyczące wykonania i kontroli budżetu Jednolitej Rady, a także określają obowiązujące zasady finansowe.

8. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

Poniższa analiza zawiera szacunki dotyczące łącznych kosztów działania Jednolitej Rady i jej administracji. Oczekuje się, że budżet UE nie zostanie obciążony żadnymi kosztami, ponieważ wszystkie wydatki Jednolitej Rady będą finansowane wyłącznie przez około 6 000 instytucji finansowych objętych EDIS. Metoda obliczeniowa będzie opierała się na wielkości oraz zostanie określona w akcie delegowanym w 2016 r. W celu zapewnienia spójności taka sama metoda powinna mieć również zastosowanie w ramach EDIS.

Zadania Jednolitej Rady odnoszące się do gwarantowania depozytów będą ograniczone. EDIS zostanie zrealizowany w trzech następujących etapach: (i) reasekuracja, (ii) koasekuracja i (iii) pełne zabezpieczenie. Na wszystkich tych etapach Jednolita Rada będzie musiała ocenić, czy wnioskujący system gwarantowania depozytów spełnia szereg przepisów dyrektywy 2014/49/UE, a w szczególności to, czy stworzył on własny fundusz krajowy. W odróżnieniu od roli Jednolitej Rady w restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji jej decyzja nie ma charakteru uznaniowego, ponieważ zobowiązanie płatnicze uczestniczącego systemu gwarantowania depozytów wobec deponentów (rekompensata) lub wobec organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (wkład na rzecz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji) jest zgodne z ustanowieniem organu administracyjnego lub sądowego.

Na pierwszym etapie Jednolita Rada przeanalizuje wnioski o ochronę reasekuracyjną oraz zapewni środki finansowe niezbędne w celu wypłaty rekompensaty na rzecz krajowych systemów gwarantowania depozytów w ramach tej ochrony. Te same zadania będą realizowane również na etapie koasekuracji, ale – zakładając, że pozostałe elementy nie ulegną zmianie – można oczekiwać większej liczby potencjalnych przypadków, ponieważ warunki wstępne objęcia EDIS są mniej restrykcyjne niż w okresie reasekuracji. Na etapie pełnego zabezpieczenia zadania Jednolitej Rady znacznie by się zwiększyły. Oprócz rozpatrywania wniosków o objęcie ochroną Jednolita Rada musiałaby obliczać składki i zbierać je od poszczególnych banków, a także zarządzać europejskim funduszem gwarantowania depozytów. Zadania te są zbliżone do zadań w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W związku z tym można oczekiwać osiągnięcia znaczącego efektu skali, a zwiększenie liczby zadań nie będzie skutkowało proporcjonalnym zwiększeniem zapotrzebowania na pracowników.

Liczba pracowników obsługujących systemy gwarantowania depozytów jest uzależniona od zakresu interwencji. Niektóre systemy gwarantowania depozytów mogą przeznaczać swoje fundusze na działania zapobiegające upadkowi instytucji, tj. w pierwszej kolejności zapobiegające zdarzeniom wypłaty. Systemy gwarantowania depozytów, które posiadają taką możliwość, podlegają także szerszej zakrojonej monitorowaniu ryzyka oraz zarządzaniu ryzykiem niż systemy gwarantowania depozytów, które głównie służą wypłacie odszkodowania deponentom. Zakres EDIS ograniczałby się do wsparcia finansowego krajowych systemów gwarantowania depozytów w zakresie wypłaty odszkodowania.

Istnieje niewiele powszechnie dostępnych informacji na temat poziomów zatrudnienia pracowników w krajowych systemach gwarantowania depozytów. Z badania przeprowadzonego przez Europejskie Forum Gwarantów Depozytów (EFDI) wynika, że poziomy zatrudnienia personelu bezpośredniego (tj. niepełniącego funkcji pomocniczych) wahają się od 10 do 40 ekwiwalentów pełnego czasu pracy (EPC) w odniesieniu do systemów gwarantowania depozytów, które pełnią porównywalne funkcje do EDIS.

W świetle ograniczonych, lecz stopniowo zwiększających się zadań EDIS, Komisja proponuje następujące ekwiwalenty pełnego czasu pracy (EPC) dla funkcji bezpośrednich:

- Na etapie reasekuracji: 5 EPC (+ 0,5 EPC w odniesieniu do personelu ogólnego)
- Na etapie koasekuracji: 10 EPC (+ 1 EPC w odniesieniu do personelu ogólnego)
- Na etapie pełnego zabezpieczenia: 20 EPC (+ 2 EPC w odniesieniu do personelu ogólnego)

Tabela: Orientacyjny wzrost liczby EPC

Zasoby ludzkie	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Stanowiska w planie zatrudnienia: AD	4	4	4	4	8	8	8	16
Stanowiska w planie zatrudnienia: AST	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Stanowiska w planie zatrudnienia: AST/SC	0	0	0	0	0	0	0	0
Stanowiska określone w planie zatrudnienia OGÓLEM	4,5	4,5	4,5	4,5	9	9	9	18
Pracownicy kontraktowi	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Oddelegowani eksperci krajowi	0,5	0,5	0,5	0,5	1	1	1	2
Razem zatrudnionych	5,5	5,5	5,5	5,5	11	11	11	22

Wskaźnik personelu ogólnego DG FISMA wynosi obecnie 11,2 %. Oczekuje się, że w przypadku EDIS znaczne korzyści skali można osiągnąć poprzez przydzielenie Jednolitej Radzie funkcji naprawczych, a mianowicie w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi, obliczania i zbierania składek oraz zarządzania funduszem. W związku z tym ogólny wskaźnik wynoszący 9 % wydaje się możliwy do osiągnięcia.

Tabela: Orientacyjny wzrost wydatków

Wydatki	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Tytuł 1: Koszty personelu	658	658	658	658	1 315	1 315	1 315	2 631
Tytuł 2: Wydatki na infrastrukturę i wydatki administracyjne	50	50	50	50	110	110	110	220
Tytuł 3: Wydatki operacyjne	116	116	116	116	232	232	232	464
Łącznie	824	824	824	824	1 657	1 657	1 657	3 315

Główne założenia

W oparciu o ocenę funkcji naprawczej Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji zaleca się następujący podział pracowników:

- 80 % pracowników zatrudnionych na czas określony (68 % AD i 12 % AST);
- 10 % oddelegowanych ekspertów krajowych;
- 10 % pracowników kontraktowych.

Regulamin pracowniczy urzędników UE będzie miał zastosowanie, co zostało odzwierciedlone w stawkach na jednego pracownika:

- średni roczny koszt pracownika zatrudnionego na czas określony: 131 000 EUR;
- średni roczny koszt oddelegowanego eksperta krajowego: 78 000 EUR;
- średni roczny koszt pracownika kontraktowego: 70 000 EUR.

Oprócz wynagrodzenia, koszt ten obejmuje koszty pośrednie takie jak eksploatacja budynku, szkolenia, IT oraz koszty infrastruktury socjalnej i medycznej.

Z uwagi na to, że Jednolita Rada ma swoją siedzibę w Brukseli, stosuje się współczynnik korekty wynagrodzenia wynoszący 1.

Oczekuje się, że wydatki operacyjne wyniosą 15 % wszystkich kosztów Jednolitej Rady. Wartość ta jest znacznie niższa od wartości szacowanej dla funkcji naprawczej (25 %), ponieważ oczekuje się, że koszty opracowania i utrzymania systemów informatycznych i usług wewnętrznych mogłyby być dzielone z funkcją naprawczą.

8.1. Działy wieloletnich ram finansowych i pozycje wydatków w budżecie, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

Brak wpływu na budżet Unii.

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnic	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład
-------------------	-----------------	----------------	-------

h ram finansowy	Numer [Dział.....]	Zróżnicowane/niezróżnicowane ¹⁷	państw EFTA ¹⁸	krajów kandydujących ¹⁹	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżnicowane/niezróżnicowane	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych.

Dział wieloletnich ram finansowy	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Dział.....]	Zróżnicowane/niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]		TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

¹⁷ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

¹⁸ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

¹⁹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

8.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

Brak wpływu na budżet Unii.

8.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	[Dział.....]
---	-------	--------------

Dyrekcja generalna: <.....>			Rok N ²⁰	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			RAZEM
• Środki operacyjne										
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1)								
	Środki na płatności	(2)								
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1a)								
	Środki na płatności	(2a)								
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ²¹										
Numer linii budżetowej		(3)								
OGÓLEM środki	Środki na	=1+1a +3								

²⁰ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

²¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

dla DG <.....>	zobowiązania									
	Środki na płaćności	=2+2a +3								

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płaćności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁ <....> wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+ 6								
	Środki na płaćności	=5+ 6								

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓŁEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)								
	Środki na płaćności	(5)								
• OGÓŁEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+ 6								
	Środki na płaćności	=5+ 6								

Dział wieloletnich ram finansowych	5	„Wydatki administracyjne”
---	----------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			RAZEM
Dyrekcja generalna: <.....>									
• Zasoby ludzkie									
• Pozostałe wydatki administracyjne									
OGÓLEM DG <.....>	Środki								

OGÓLEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)								
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok N ²²	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			RAZEM
OGÓLEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania								
	Środki na płatności								

²² Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

8.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)										RAZEM		
	PRODUKTY																		
	Rodzaj ²³	Średni koszt	Lp.	Koszt	Lp.	Koszt	Lp.	Koszt	Lp.	Koszt	Lp.	Koszt	Lp.	Koszt	Lp.	Koszt	Lp.	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1 ²⁴ ...																			
– Produkt																			
– Produkt																			
– Produkt																			
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa																			
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 ...																			
– Produkt																			
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa																			
KOSZT OGÓLEM																			

²³ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

²⁴ Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cele szczegółowe...”.

8.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

8.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N ²⁵	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)	RAZEM
--	------------------------	------------	------------	------------	---	-------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych							
Zasoby ludzkie							
Pozostałe wydatki administracyjne							
Suma cząstkowa DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych							

Poza DZIAŁEM 5²⁶ wieloletnich ram finansowych							
Zasoby ludzkie							
Pozostałe wydatki administracyjne							
Suma cząstkowa poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych							

RAZEM							
--------------	--	--	--	--	--	--	--

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne środki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

²⁵

Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

²⁶

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

8.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)								
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)								
XX 01 01 02 (w delegaturach)								
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)								
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)²⁷								
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)								
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)								
XX 01 04 yy ²⁸	– w centrali							
	– w delegaturach							
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 02 (CA, SNE, INT – bezpośrednie badania naukowe)								
Inne linie budżetowe (określić)								
RAZEM								

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

²⁷ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy, SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy, JED = młodszy oddelegowany ekspert.

²⁸ W ramach pauparu częściowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	
Personel zewnetrzny	

8.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając działy i linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

8.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich.
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

8.3. Szacunkowy wpływ na dochody

Brak wpływu na budżet Unii.

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
  - wpływ na zasoby własne
  - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów:	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ¹					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (zob. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł									

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

--

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

--

¹ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.